

Sturgeon anuncia el segon referèndum per al 2020

L'escocesa, solidària amb els presos catalans

Les ONG fugen de l'atac turc a Síria i agreugen la crisi

Els EUA reclamen ara a Erdogan que "aturi immediatament" l'ofensiva contra els kurds, mentre li imposen sancions

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES · 16 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15152 - AVUI / Any XLI. Núm. 14022 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-25

Mobilització contínua

Un moment dels incidents que ahir a la nit es van registrar a Barcelona prop de la Delegació del Govern espanyol ■ ENRIC FONTCUBERTA / EFE

PROTESTES · Nova jornada de multitudinàries concentracions, que a la nit van acabar en incidents

ACCIONS · Els talls de vies mantenen ferma la resposta a la sentència, i avui comencen les marxes

Entrevista Meritxell Borràs

Exconsellera de Governació

"Com a molt, tots vam cometre desobediència"

Entrevista Carles Mundó

Exconseller de Justícia

"La sentència tira per terra el relat polític del cop d'estat"

Marlaska treballa per saber qui són els líders ocults del Tsunami

Diu que els serveis secrets ho investiguen

Les càrregues policials, en el punt de mira

El CNP actua en ordre públic com els Mossos mentre el govern navega entre el Tsunami i l'acció de la policia catalana

Bèlgica demana una traducció de l'euroordre contra Puigdemont

Fins que no la rebin no analitzaran el cas

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró

Tel. 93 741 00 44

www.bigimmobles.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

El judici farsa

En resum: uns policies ens van pegar l'1 d'octubre i la justícia espanyola ha condemnat els que van rebre. L'Estat no

es podia permetre una segona presa de pèl després del 9-N i s'ha venjat. Fins aquí el resum.

I, paradoxalment, la resposta dels condemnats, que són els que van rebre, ha sigut tornar a fer allò per la qual cosa van ser condemnats i tornar a rebre. I aquí estem.

Es podria arribar a entendre que un Estat empresonés uns polítics per haver declarat la independència de part del territori. Però és que resulta que tant discutir si Carles Puigdemont havia d'haver convocat eleccions en lloc d'anar al Parlament a votar una mena de declaració d'independència i resulta que això no ha tingut cap mena d'importància. Cent anys de presó per una manifestació que va fer la gent i que, és una evidència, no van impedir la feina de la justícia. Cent anys de presó per un referèndum fet per la gent i

El teatret de Marchena ha ignorat els testimonis i les proves practicades

l'organització del qual està despenalitzada. Però, és igual, la novel·la estava escrita pel puny de Pablo Llerena i inspirada pels qui la setmana passada eren a la caserna de Sant Andreu de la Barca, des de fiscals fins a la Guàrdia Civil. El judici ha estat una farsa que, malgrat haver-se vist per televisió i el teatret de Manuel Marchena, ha tingut una sentència que ignora els testimonis i les proves practicades. No ha servit de res.

Els poders de l'Estat han manipulat la democràcia amb una acusació infundada de rebel·lió que ha impedit exercir als diputats escollits democràticament. Han aplicat un 155 il·legal per una "simbòlica e ineficaz declaració de independència". I han destruït la separació de poders. No hi ha rebel·lió, no hi ha sedició, no hi ha violència. Però per venjança empresonen la protesta popular, el dret a manifestació, la llibertat d'expressió, la democràcia i l'autodeterminació. La sentència és un atac a l'independentisme, però interpel·la tots els demòcrates. Això és el que han d'entendre tots els que es mostren prudents a l'hora de valorar la sentència.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El pes de la inèrcia

No vaig anar a l'aeroport perquè ja no estic per aquests *trotos*, però em vaig afegir a la concentració de davant el meu ajuntament per atacar –no acatar– la sentència. Érem molta gent, com en les grans ocasions. Molts joves. Alguns havien mantingut tallada la carretera, davant l'estació, tot el dia. La "carretera", l'N-II, és en aquell punt un carrer urbà, de manera que els automobilistes de llargues distàncies, que agafen la variant que encercla la ciutat, no van notar incomoditats. Tot i així algun jove havia rebut a causa de l'actuació policial. Els policies tenen la porra bellugadissa i imperiosa. L'alcalde havia manat tancar la porta de l'ajuntament per precaució. Potser es pensava que li assaltàriem l'edifici. A les finestres no hi havia llum. L'activitat funcional s'havia interromput. Com que els concentrats impediem que la normalitat oficial es desenvolupés, érem sediciosos? Amb la sentència a la mà, podria ser. Amb la sentència a la mà qualsevol protesta davant l'autoritat pot ser delictiva, aquí i a Huelva. No sé com els de Huelva no reaccionen. Els que

“Els concentrats davant l'ajuntament, érem sediciosos?”

haviem d'assaltar l'ajuntament vam cantar cançons, vam escoltar unes proclames i vam ser obsequiats amb una poesia que parlava de les orenetes, que sempre tornen a la primavera. Al final, *Els segadors*. Com que porto barret, me'l vaig treure. Em trec el barret, com la urbanitat mana, davant tots els himnes. Fins i tot l'espanyol. No tots els espanyols que el tenen per seu em fan la guitza. També me'l trec davant un mort, dins una església o a l'hora de saludar amb petons una senyora. Ara mesurin el meu caràcter sediciós. Si només em falta un rellotge d'armilla...

A l'aeroport hi va haver batusses. El president Torra m'arribaria a fer tendresa. Amb una mà anima la gent a manifestar-se i la felicita per fer-ho, i amb l'altra envia els mossos a reprimir-li els excessos. Els mossos, per no quedar com uns touts davant la Policia Nacional amb la qual es "coordinen", peguen de valent. Disparen bales poc doloroses, això sí. Els policies nacionals ho fan amb bales de goma, prohibides per llei. Han de demostrar davant la Guàrdia Civil, últim recurs quan s'han esgotat els dos primers, que són expeditius i resolts. La Catalunya autònoma queda així resumida i retratada. Els informes de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil han dictat la sentència que els jutges han signat. Els informes dels Mossos han estat una escopeta de taps.

Davant l'ajuntament em pregunto com es resoldrà el "conflicte". ¿Amb un referèndum? ¿Amb la famosa "taula de diàleg"? ¿Quin diàleg, amb gent a la presó? A còpia de més repressió? Potser la independència vindrà per inèrcia i pel propi pes de les coses. Últimament m'inclino cap aquí.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/q6behl>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Equilibris

No voldria estar a la pell del conseller Buch. Perquè si el president Quim Torra ja ha de fer equilibris (i admetre contradiccions) quan convoca la gent a manifestar-se perquè després la policia carregui contra ells, no em vull ni imaginar els equilibris que Buch (Buch l'equilibrista, li haurem de dir a partir d'ara) deu haver de fer internament per no entrar en contradiccions. Amb una amenaça permanent d'intervenció (ni Casado ni Rivera no paren de demanar que retirin les competències de seguretat al govern català, quina vergonya!), el cos policial, suposo, no vol que en cap moment se'l pugui acusar d'inacció. Pateixen una mena de *síndrome de l'1-O*, quan, tot i complir amb les resolucions judicials, van ser acusats de passivitat. I com que aquest relat deu haver fet forat, i com que cada efectiu dels Mossos deu tenir dret a una certa vida pròpia i a un cert

“Algunes imatges de la policia d'aquests dies, certament, m'han fet mal d'ulls

marge de maniobra a l'hora de reparar (vostès ja m'entenen), el cert és que aquests dies hem vist algunes imatges d'aquest cos que no varem veure fa dos anys. De la Policia Nacional ja ni els en parlo, perquè han fet el que ja van fer aleshores (sense comentaris). I no em serveix, a mi, la justificació que feia ahir la portaveu Meritxell Budó dient que hi va haver càrregues policials dels Mossos perquè el que estaven fent els manifestants “po-

dia posar en perill la seva pròpia seguretat”. Que ja deuen ser prou grans, no? Jo no en tinc cap dubte, de la professionalitat dels Mossos (són els mateixos que tots aplaudíem pel carrer després dels atemptats a Barcelona), però el cert és que algunes imatges d'aquests dies m'han fet mal d'ulls. Dels Mossos i de la Policia Nacional. Per això em sembla bé que s'investiguin i es demanin responsabilitats. Perquè no em sembla normal que hi hagi més d'un centenar de ferits en un vespre, veure un policia disparant bales de goma si estan prohibides, un avi (un senyor gran, vaja) rebent el cop de puny d'un agent a la cara o una furgoneta policial arrossegant manifestants al capó del vehicle. Hi ha imatges que, a banda de fer mal d'ulls, potser demanen aclarir responsabilitats. I al més aviat possible. Perquè em fa l'efecte que barallar-nos entre nosaltres pels Mossos és el que alguns voldrien.

De reüll

Emma Ansola

Un cos de dos caps

Les peticions del govern català animant a la mobilització i en alguns casos fins i tot participant en algunes accions –el mateix dia de la sentència hi havia alts càrrecs del govern i diputats a plaça Catalunya esperant directrius del Tsunami Democràtic– grinyolen profundament quan alhora es donen ordres de reprimir amb duresa les manifestacions. A les contradiccions del govern, admeses pel president Torra, s'hi van afegir ahir noves paradoxes en observar com els grups parlamentaris que donen suport al govern, JxCat

El que sí posa d'acord els dos governs és el dispositiu policial

i ERC, i la CUP tampoc arriben a consensuar un text com a resposta a la sentència que pugui ser aprovat per una majoria al Parlament. I això succeeix mentre els ciutadans surten al carrer per reclamar i recuperar drets suspesos. A l'altra banda de la confrontació, el president en funcions del govern

espanyol, Pedro Sánchez, menyspreava les protestes d'aquests dies i les qualificava de “raneres” del procés, els últims sospirs. Serà el temps qui li tregui o li doni la raó, ja ho veurem; ara, només es pot constatar que el dispositiu policial que suprimeix les protestes que un govern elogia i l'altre bandeja, sí que té la col·laboració dels dos executius. Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil i Policia Nacional formen el cos de seguretat i treballen de manera conjunta ¿per la fi del procés o per la recuperació dels drets i les llibertats? Un cos de dos caps és un monstre que només existeix en els contes.

Les cares de la notícia

ENTRENADOR DEL MANCHESTER CITY

Pep Guardiola

Compromís i valentia

Una vegada més ha mostrat el seu compromís amb els drets i la llibertat i ha donat la cara contra la injustícia que representa empresonar ciutadans pacífics pel fet de defensar les seves idees. Cal valentia per posar veu a Tsunami Democràtic i reclamar la intervenció de la comunitat internacional.

MINISTRE D'INTERIOR EN FUNCIONS

Fernando Grande-Marlaska

El camí de l'amenaça

El govern espanyol en funcions manté la línia dura després de la sentència i branda l'amenaça contra el moviment independentista. El titular d'Interior ja ha anunciat que investiguen qui hi ha darrere de Tsunami Democràtic i no cal ser molt perspicaç per saber per què.

SECRETARI GENERAL DE LA INTERSINDICAL-CSC

Carles Sastre

Més que una vaga

El dirigent de l'organització sindical independentista va presentar ahir la vaga general convocada per divendres vinent. Tot i que les reivindicacions tenen un contingut eminentment laboral, Sastre va alertar també de la retallada de drets que pot comportar la sentència del Suprem per l'1-O.

EDITORIAL

Mà de ferro en comptes de mà oberta

Mentre augmenten les mobilitzacions i les accions de rebuig a la sentència del Tribunal Suprem contra els líders independentistes, des del partit del govern espanyol i des del mateix govern en funcions, i no cal dir que des de la dreta, es persisteix en l'error històric de donar per acabat el moviment independentista i de receptor mà de ferro, policia i compliment íntegre de les penes com a única proposta per a Catalunya. Les veus de Pablo Iglesias, d'Unides Podem, i d'Íñigo Errejón, de Més País, són de les poques que trenquen la uniformitat en el panorama polític espanyol. Necessàries i benvingudes, però són veus que clamen en un desert erm de propostes polítiques, quan justament és més necessària la política.

La proximitat de les eleccions del 10 de novembre condiona, sens dubte, el discurs polític del PSOE, que mostra la seva cara més dura amb l'independentisme per arrebregar els vots que compta que fugiran de Ciutadans. Però no és acceptable una estratègia de tan curta volada per a un partit que vol governar Espanya. És una irresponsabilitat absoluta supeditar les propostes polítiques als càlculs purament electoralistes. Només des d'aquesta irresponsabilitat es pot entendre que Pedro Sánchez digui, el mateix dia que es fa pública, que la sentència és el fracàs de l'independentisme. O, que, l'endemà, dos ministres del seu gabinet surtin a tirar més llenya al foc, com van fer José Luis Ábalos insinuant que la mobilització a l'aeroport del Prat pot ser interpretada com a sedició en vista de la sentència, i Fernando Grande-Marlaska, anunciant que els serveis secrets de l'Estat estan investigant qui hi ha darrere de Tsunami Democràtic. Calen propostes i no amenaces.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Injustificable
Fa un any que Jordi Cuixart i Jordi Sánchez van ser empresonats per reprimir l'independentisme català.

10 anys Judici a Companys
El govern demana la nul·litat del judici contra Companys. Reclamarà a la Fiscalia General que insti a la revisió el Tribunal Suprem.

20 anys Campanya tancada
Jordi Pujol tanca la campanya cedint el pas a la direcció de CiU. Els partits fan una darrera crida al vot abans de la jornada de reflexió.

Full de ruta

Carina Filella

Mai caminem enrere

“No esperis res de ningú, no condicionis a expectatives allò que et puguin oferir i mai seràs decebut.” Això diu un

lema de caràcter espiritual. I Carles Puigdemont afirmava dilluns a la tarda, des de Brussel·les, en la compareixença que va oferir unes hores després que es fes pública –malgrat que sabuda ja per les múltiples filtracions dels dies anteriors– la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics: “Fem-ho nosaltres sense esperar ningú.” No hi ha res més trist que no poder esperar res de ningú, però quan Europa calla, quan la justícia espanyola es posa més al costat de la venjança que de la justícia (“l'Estat ha buscat venjança i càstig”, lamentaven ahir els presos polítics en una carta conjunta), quan el delictes per sedició cau de les pinces i quan la democràcia perd els pilars de la seva naturalesa, no queda gaire marge per a l'esperança. Fem-ho nosaltres sense esperar ningú, deia Puigdemont, que

Hi ha un altre lema, anònim, que diu “camino lent, però mai camino enrere”. I aquest és el que ens guia en aquest moment. La sentència, lluny de frenar, ens dona més força

va demanar carregar contra una Unió Europea que calla davant la situació política a Catalunya i que va animar la ciutadania a fer un pas endavant en favor de la defensa dels drets i llibertats: “Fem-ho nosaltres dins de la lluita no violenta” i “mantinguem-nos fermes, ara que sabem que l'Estat ni dialoga ni fa justícia, tornem a demostrar al món que hi ha una via catalana que reforça tot allò que és amenaçat per l'autoritarisme”. No, no podem esperar res de ningú excepte de la nostra força. La societat ha de sortir al carrer i ha de fer valer la seva sentència, també. Hi ha un altre lema, anònim, que diu “camino lent, però mai camino enrere”. I aquest és el que ens guia en aquest moment. La sentència del Suprem és una altra pedra en el camí, però que en cap cas no frena la força de la gent. Ben al contrari. Ens queden molts dies d'activitat al carrer, perquè ens hi juguem molts drets i llibertats, però falta també una resposta institucional ferma. Potser caminarem lents però mai ho farem enrere.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Era amb alzina

He tingut la sort d'estar amb el poeta Jordi Pàmias al bell paratge segarrenç descrit en el poema *Era amb alzina*: “Del tronc potent, que s'esbadia / com una flor de quatre pètals, / arrenca la capçada!”. En aquest lloc admirable, un dia xafogós de l'agost passat, ell mateix va recitar-me de cor la poesia (i jo hi vaig passar una de les millors hores de l'estiu): “I ve un alè de marinada fresca, / damunt la terra eixuta de l'estiu, / que ens bressa, cap al tard, com una mare / el xiquet sense son.” Tot, en el vers del de Guisóna, sembla íntim, familiar, però apunta tothora un desig de transcendència. No únicament de transcendència religiosa (que també, és clar: Pàmias és un dels escassos poetes religiosos que ens queden). L'autor de *Narcís i l'altre* em sembla un equivalent català, contemporani, de poetes com l'irlandès Patrick Kavanagh o el gal·lès R. S. Thomas, que han cantat Déu passejant sempre pel seu país, mirant la cara plena d'arrugues dels seus conterrànies, colgant les mans en la terra per sentir-ne la humida esgarripança. Un llibre de

poemes resulta, sempre, un regal una mica extemporani. Aquest, a més, és un present valuós: es titula *La paraula i el cant* (Lleonard Muntaner, editor), i no es tracta d'una mera antologia lírica de l'autor, sinó més aviat d'allò que els angloamericans en solen dir *selected poetry*. De fet, hi ha gairebé tantes composicions conegudes (dinou) com inèdites (catorze). Lluís Calvo –a qui no sabrem agrair mai prou la immensa feina que fa, en diversos gèneres– hi firma un pròleg magnífic, descriptiu i interpretatiu ensems. El primer poema, *Silenci*, té com a tema el que enuncia el títol: “Potser el record floreix, com una malva, / en el silenci blanc de Déu” (allò que deia de R.S. Thomas: aquests dos

versos mateix...). Hi apareix més vegades, el silenci. Per exemple, en l'emocionada elegia dedicada a Isidor Cònsul (“esbrancat, sense raó, / com un roure de pedra, solitari”): “Puny més el teu silenci que la llengua dels àngels.” Jo sento preferència per aquells poemes que es refereixen a la memòria (personal o col·lectiva) i a la Segarra. Amb quatre versos, Pàmias en té prou per concentrar l'emoció del que hem vist tants cops: “A la barana del balcó / encara hi ha groguenques palmes. / I el temps ha masegat la seda / vermella d'uns geranis.” L'obra és diversa i equilibrada, ahora, pel que fa als assumptes: a part dels que he esmentat, hi ha la consciència social i política, la mort (“I somio que em repta als escacs / una dama que té ulls de glaç”) o l'amor. L'amor, també, en la vellesa: “Abraçaré el teu cos madur / fins a l'encant dels ulls, / amb un impuls llarg i serè / com l'aurora que ens crida des del mar.” I sempre amb un “llenguatge alat i gràcil”, com escriu Calvo, que, en general, prefereix la sorridina de la comparació al refilet de la metàfora.

“Un llibre de poemes resulta un regal una mica extemporani

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La millor resposta

■ La sentència del TS per delictes de sedició ha estat severa, molt proper al delictes de rebel·lió que no ha pogut demostrar-se, com tots sabem, per manca de violència. Sembla més una revenja i un avís per al futur, que no pas un acte de justícia real. Hi ha tres graus dins la sedició i s'ha aplicat el més greu, el que comporta més anys de presó. Queda clar doncs que Espanya ha renunciat a fer política amb Catalunya i només espera l'acatament a l'obsolet ordre constitucional. És el moment de respondre amb fermesa, però amb prudència i serenitat per tal de no agreujar la tensa situació actual. Per això i per tal de buscar suports internacionals, crec que cal convocar eleccions catalanes ja. El poble català ha de poder expressar-se ara, per tal de deixar clar el seu desig de res-

pecte i llibertat per als presos condemnats i, també, per als exiliats. Amb una majoria clara dels partits independentistes que superi de molt el 50% dels vots, el govern espanyol haurà d'acceptar obrir el diàleg per tal de reconduir la nefasta situació creada amb aquesta sentència que, per molts, és injusta i crea un problema polític molt greu per a tots, i, especialment, per a Espanya davant d'Europa.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

Involució democràtica

■ Abans d'ahir va sortir la sentència d'entre 9 i 13 anys de presó per als líders independentistes implicats en l'1-O. Just en el moment que va sortir la notícia, jo era a casa esmorçant i vaig començar a rebre missatges de WhatsApp sense parar: “de 9 a 13 anys per sedició”. No m'ho podia

creure. Vaig encendre la televisió immediatament i a TV3 es veien desbordats per la quantitat d'informació d'última hora que havien de donar. Inevitablement, em va caure una llàgrima. Involució democràtica és el terme que utilitzo per referir-me no només al tractament d'aquell 1 d'Octubre o a la resolució del cas, sinó a tot el procés taxatiu i altament condemnatòri que s'ha viscut a Catalunya aquests dos últims anys. Davant d'això, només podem fer una cosa: sortir al carrer; actuar.

GEMMA PALLÀS
Barcelona

Primaris ignorants

■ Els governs de l'Estat espanyol ostenten el poder des d'una posició contra la democràcia. La Constitució la branden com a amenaça: no l'han llegit. Als articles 10-93 i 96, hi ha l'adhesió als Drets Humans Universals, en

aquests l'article 30 preveu el Dret a l'Autodeterminació dels Pobles. Engarjolar per una votació, la seva prohibició en si és una flagrant vulneració de la Carta Magna per haver organitzat un referèndum d'autodeterminació, és una transgressió que cal situar-la en l'escriptor Quevedo, les seves màximes contra Catalunya han format el gruix on es sustenta la política en unes greus, constants i funestes decisions. Traeixen la substància moral de dotar al *demos* la *cràcia* al que els correspon. No compleixen la llei, l'usen d'arma d'extermi. La resposta és que tots els poders de l'ens Espanya són odi, el racisme acumulat igual al nazi contra els jueus. Aquest és el tracte a Catalunya en tota la història.

Els botxins amb toga de jutge i el poder executor mereixen presó.

ALEXANDRE PINEDA FORTUNY
Barcelona

La frase del dia

“Estic aclaparat i anguniós. Tinc 80 anys i quan sento dir que en pot tenir per 13 anys, penso que no el veuré lliure”

Artur Junqueras, PARE D'ORIOI JUNQUERAS

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

Penya i penes

Ara que ja sabem quines penes poden caure a un plegat de polítics i activistes catalans per promoure un referèndum i fer-lo contra la voluntat de l'Estat espanyol, les previsions més funestes s'han complert; l'Estat no ha tingut pietat: considera que hi ha hagut violència, però no la suficient per a una imputació per rebel·lió, com ja havia advertit la justícia alemanya. Però la sedició esdevé ara l'amenaça amb la qual es pot mirar d'atemorir qualsevol manifestació massiva.

AIXÒ TRANSFORMA LA DEMOCRÀCIA ja anòmala que havíem de patir en una altra cosa, en un govern de jutges, que en qualsevol moment poden arbitrar què pot fer-se o no als carrers i a les places del país. Cuixart i Sánchez, sense càrrecs de representació política, han estat castigats amb nou anys de presó només per mirar de dissoldre una manifestació i d'encaminar-la dins els límits d'una festa que no va trencar ni un sol vidre.

SABER QUÈ S'HA DE FER A PARTIR D'ARA ho és tot; comprendre fins a quin punt és factible entrar en una estratègia de confrontació o bé tornar a un escenari de fa una dècada –dret a decidir, referèndum pactat, insistir davant del mur dels tancats de mollera–, però amb les piles carregades i amb més arguments, i amb unes ferides que no s'obliden fàcilment, i que serveixen per aprofundir encara més les raons que tenim per a l'emancipació nacional. El panorama es reordenarà amb un dibuix que ens marcarà què podem esperar de la política catalana durant les properes dues dècades.

EL PROCÉS ha servit per adonar-nos de la soledat final de l'independentisme. No només no podem comptar amb unes forces de seguretat totalment ali-

neades amb la política sobiranista, sinó que tampoc no sabem com reaccionarà la UE, confosa encara pel *Brexit* i sense cap idea sòlida del futur de les nacions que li donen embranzida. Fa una dècada tot semblava que se centrava a votar i moldre; votariem en un plebiscit que organitzaríem sols, a falta d'acord amb l'Estat, i, en cas de guanyar-lo, i sense tenir en compte la participació, la República seria un projecte imbatible. Sabem ara que només pot ser-ho a través d'una confrontació que no ens estalvia ni la violència ni les detencions arbitràries. I tampoc les llargues condemnes per sedició.

EN PRIMER LLOC HEM D'ACLARIR fins quan serà vàlid el resultat d'aquell 1-O, i després posar-nos d'acord en què cal fer a partir d'ara. Un independentisme castigat esdevé, pel que sembla, un projecte fatalment castrat que només busca trobar culpables entre les files pròpies i que se centra més a recuperar una autonomia plena que no a aconseguir la sobirania total. Ja no sentim cap ni un dels arguments, que no deixaven de repetir-se incansablement, sobre la necessitat d'un estat propi; ara tot se cen-

“No ha de semblar que la classe política s'aprofita de l'activisme popular, que el capitalitza en benefici propi”

tra en la culpa: la de l'estat repressor i la dels sobiranistes que prometeren el que en cap cas podien complir.

EL DEBAT SOBRE LES CULPES ha ocupat el lloc que abans tenien les il·lusions innocents. Qualsevol que vulgui fer un pla haurà de partir d'una interpretació del que va ser aquell octubre de fa dos anys. No ha de semblar que la classe política s'aprofita de l'activisme popular, que el capitalitza en benefici propi, o que envia la població a una protesta d'incerta i arriscada resposta mentre ella segueix còmodament instal·lada a les institucions, sense assumir cap dels riscos que han costat la llibertat als polítics condemnats. És difícil que una classe política com la que ha estat ara condemnada torni a aparèixer així com així.

UN DELS PROBLEMES de l'independentisme és que ha estat un moviment reactiv; es movia en funció del que l'Estat s'atrevia a mossegar de l'autogovern o de reprimir sense solta ni volta. L'Estat desitja continuar amb la seva integritat, i amb la idea –més la idea que la realitat final– de l'homogeneïtat cultural imposada, al mateix temps que segueix esprenent la fèrtil mamella de la nostra economia. I s'ha adonat que la repressió al dissident dona vots, i que permet tenir un projecte polític que no ha d'afrontar cap dels problemes de fons de qualsevol altre estat seriós. És més còmode parlar de Catalunya que parlar de crear ocupació o de com aturar el canvi climàtic. Contra Catalunya, Espanya té un projecte, una missió i un programa que sembla fins i tot factible. I això és molt llaminer. Qualsevol impresentable pot sostenir un projecte polític basat en això. D'aquí l'ascens de la mediocritat política que el procés català ha esperonat en el panorama espanyol. Tot el que vindrà a partir d'ara sorgirà d'aquest trist paisatge.

De set en set

Ignasi Riera

Punt i seguit

Al cap de poques hores de la desfada pel centre de Madrid de la cabra de la Legió i del seu seguici, arriba la sentència del procés. A càrrec d'un tribunal que he de pensar que és del tot autònom dels poders polítics d'un Estat sense govern definitiu. Si no hi ha penes per al delictes de rebel·lió, sí que trobo notables les de presó: la veïna em diu: “Això rai, els jutjats, ¿qui els designa i controla?”. I, dona tafanera com és, em pregunta quants anys va passar a la *cangri* el responsable dels crims d'estat del GAL. Li dic que no es neguitegi: que el 1934 el president Lluís Companys i tots els consellers de la Generalitat van ser empresonats, si més no inicialment,

Quants anys va passar a la ‘cangri’ el responsable dels crims d'estat del GAL?

al vaixell *Uruguay*, al port de Barcelona. Dona que llegeix, em diu: “Antes de llamarse ‘Uruguay’, el tal barco llevaba el nombre de ‘Infanta Isabel de Borbón.’” ¿Sí? Més enllà de les anècdotes, i ja amb memòria de vellet que no hi toca –ep!, i després de tornar a expressar el meu suport sincer als condemnats, amics com són de l'ànima–, dic que l'entrebanc, per indignant i dolorós que sigui, no pot ser gaire res més que l'aturada temporal d'una *operació retorn*. Cansats, escurats de recursos econòmics, tips de sentir penjaments insultants –ja se sap: “Brams d'ase no pugen al cell!”, que “ara és l'hora d'estar alerta”–, si la resposta de la ciutadania no es desinfla. Una part dels polítics electes, i que viuen unes immerescudes vacances pagades, només pensen en l'article 155... tot i que molts d'ells, i ho he comprovat, ni saben ben bé què diu. I és que s'adonen, com el poeta, que *Lavorare stanca*.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Entrevistes
a Meritxell
Borràs i
Carles Mundó

Creuen que s'ha
acreditat que com a
molt es va desobeir
i que no hi ha rastre
del cop d'estat

Del Telegram
al Tsunami, la
tecnologia per
protestar

Molts ciutadans
s'han obert
comptes a xarxes
per ser convocats a
les manifestacions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La policia estatal pren la i

DESPLEGAMENT • Els agents del CNP van actuar dilluns i dimarts amb les mateixes atribucions en ordre públic que els Mossos **SUPORT** • La policia catalana actua amb més duresa que l'1-O **ESCOPETERS** • Tornen les pilotes de goma prohibides pel Parlament **ARREU** • Segona nit de càrregues, ahir a Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida

Jordi Panyella
BARCELONA

Protegir els edificis propietat de l'Estat, i punts estratègics, com ara l'aeroport o les estacions de tren. Protegir però també actuar de forma activa, prenent els carrers, amb atribucions plenes d'ordre públic. Amb aquesta doble vessant, i amb una contundència que recorda la força utilitzada durant les càrregues de l'1 d'octubre del 2017, s'han desplegat aquests dies els agents del Cuerpo Nacional de Policía (CNP) per reprimir les protestes contra la sentència del procés, en un model policial coordinat amb els Mossos en què aquests han assumit un paper de més contundència contra els militants de la causa independentista mobilitzats que el que van tenir durant la tardor calenta de fa dos anys.

El missatge de duresa política llançat des de fa dies des del govern de l'Estat, amb el mateix president, Pedro Sánchez, fent una picada d'ullet a una nova aplicació de l'article 155 que suposaria la intervenció del comandament policial a Catalunya, és evident que ha tingut una translació en una alteració *de facto* del model policial català. D'aquesta manera la policia estatal ha pres la iniciativa d'una manera inèdita des que la policia de la Generalitat va assumir en tot el territori les plenes competències en ordre públic.

Baixant al terreny del concret, fins avui les manifestacions que han ge-

La xifra

14

projectils van llançar dilluns al Prat els escopeters de la policia estatal que disparen pilotes de goma.

La frase

“A l'aeroport els Mossos van actuar per protegir els mateixos manifestants”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

nerat problemes d'ordre públic davant la prefectura superior de policia, CNP, de Via Laietana havien estat esbandides pels Mossos d'Esquadra, amb càrregues molt dures, però dilluns aquesta funció d'ordre públic la va assumir un desplegament de quasi vint furgons d'antiterrorisme de la policia de l'Estat que van actuar a carrer obert amb la duresa que els caracteritza.

Cecor, dominat pel CNP

La coordinació policial dels diversos cossos desplegats a Catalunya, també de la Guàrdia Civil, es fa des d'un centre especial, anomenat Cecor, que s'ha situat físicament al Departament d'Interior, i que res té a veure amb els centres de coordinació dels diversos serveis d'emergència que funcionen habitualment. És, per tant, un centre de coordinació es-

pecial, per una situació especial i que ha derivat en un funcionament especial dels cossos policials. Una mostra d'aquesta coordinació és l'actuació conjunta de Mossos i CNP ahir a Girona per desallotjar l'AP7 i, a la nit, als jutjats.

La prova més evident que el model policial s'ha capgirat d'un dia per l'altre, amb el vistiplau o no del Departament d'Interior, és el retorn als carrers de Barcelona d'una policia que arma els seus agents amb escopetes per disparar pilotes de goma, i les fa servir. Ja va passar l'1 d'octubre del 2017 al carrer Sardanya amb el cas de Roger Espanyol, i va tornar a passar dilluns.

Segons un recompte fet per la mateixa policia i difós per l'agència Efe, aquell dia els agents del cos de policia estatal desplegats a l'aeroport del Prat van disparar fins a 14 pilotes de goma, una de les quals va impactar a l'ull d'un jove de 22 anys que ha perdut la visió. Un portaveu policial es va desmarcar d'aquest fet assegurant, també a Efe, que la víctima tenia una ferida “incisa” que no pot provocar l'impacte d'un projectil de goma.

Els efectius del mateix cos policial que es van desplegar a la Via Laietana per carregar contra els manifestants davant la prefectura també disposaven d'escopeters que disparen pilotes de goma, tal com s'aprecia a la fotografia que il·lustra aquesta pàgina presa a última hora de dilluns. A diferència del Prat, però, a la Via Laieta-

na només es van disparar salves. Mentre la policia estatal feia aquesta passa endavant, els Mossos també van actuar dilluns amb molta duresa contra els manifestants convocats pel Tsunami Democràtic a l'aeroport del Prat, i també ahir a les quatre capitales catalanes en les concentracions posteriors a les enceses d'espelmes convocades per les entitats sobiranistes. En aquest cas, les càrregues les van efectuar tant Mossos com membres del CNP. Hi ha denúncies d'ús desmesurat de la força i d'actuacions irregulars, com la d'una furgoneta de

policia que va arrossegar dos joves que eren al capó i que els mateixos Mossos diuen que investigaran.

La consellera i portaveu del govern, Meritxell Budó, va assegurar ahir que la intervenció dels Mossos al Prat es va fer per mantenir les línies i hi va afegir un argument que donarà peu a la polèmica. Budó va assegurar que les càrregues es van fer “per protegir els mateixos manifestants”. Interior va insistir que l'actuació a l'aeroport del Prat de la policia catalana es va fer “dins de la normalitat” i que es van efectuar les “càrregues mínimes”. El cert és que

aquests arguments topen amb la realitat d'unes imatges de molta cruïda i les accions indiscriminades dels agents, que, pel cap baix, van agredir fins a set periodistes que estaven cobrint els esdeveniments identificats amb les armilles. A la premsa van repartir tant Mossos com agents de la policia estatal.

La Moncloa va emetre un comunicat ahir a la nit en què denunciava els episodis violents, reconeixia la feina de les forces policials de l'Estat i avisava que “garantirà la seguretat i la convivència a Catalunya”, però no va avançar mesures. ■

L'APUNT

L'esforç estatal

Carles Sabaté

L'economia o la despesa pública expliquen algunes decisions de les institucions, o gairebé totes, com la croada contra el tabac iniciada als EUA i després arreu del món pel cost dels tractaments de les malalties derivades del tabac. Ara l'Estat espanyol esmerça tota la seva força a reprimir Catalunya i combatre l'independentisme. Els ministres fan campanyes internacionals

per promoure la democràcia estatal, els cossos de seguretat atonyinen manifestants i s'instal·len a Catalunya, l'estament judicial inventa relats i trameta euroordres i, investigant mig país, el servei d'intel·ligència busca l'origen del Tsunami, els polítics estan en campanya permanent... No els seria més productiu dialogar?

iniciativa

Membres del CNP dilluns al vespre amb escopetes de pilotes de goma a la Via Laietana ■ J.P.

Mossos disparant projectils de 'foam' dilluns a l'aeroport de Barcelona ■ TONI ALBIR / EFE

El jove ferit per un projectil a l'ull perd la visió parcialment

■ Les càrregues policials del dia de la sentència se salden amb 131 ferits ■ Els tres detinguts dilluns, en llibertat

J.P.
BARCELONA

Un total de 131 persones van resultar ferides dilluns a conseqüència de la brutalitat policial desplegada a l'aeroport del Prat de Llobregat, on el ferit més greu va resultar ser un jove de només 22 anys amb un impacte de projec-

til a l'ull que li ha afectat la visió de manera irreversible. L'impacte és compatible amb un cop de pilota de goma, però s'investigarà també si pot ser a causa d'un projectil de foam. Les pilotes de goma les llança la policia estatal i el foam, els Mossos. El ferit, veí d'Artesa de Segre, va ser operat a Bellvitge, on els

metges no van poder fer res per evitar la pèrdua de l'ull.

Sobre aquest nou cas de lesió ocular a Barcelona per l'acció d'un llançament de pilota de goma, el col·lectiu de juristes Som-Defensores ha anunciat l'obertura d'una investigació per la qual han demanat als testimonis que pu-

guin aportar vídeos que ajudin a identificar l'agent que va disparar, que ho facin. També es demana la mateixa col·laboració per aclarir les circumstàncies en què es va produir l'agressió policial a un altre manifestant a l'aeroport, de 30 anys, que va resultar greument afectat en un testicle. Va ser operat ahir a l'hospital Clínic on es recupera i no es tem per la seva vida.

Del total de 131 persones ferides dilluns, segons el balanç del Servei d'Emergències Mèdiques, 115 van ser casos de la terminal T-1 del Prat. D'aquests, la gran majoria van ser donats d'alta allà mateix i només 24 van haver de ser traslladats a centres sanitaris per ser atesos de ferides més greus, entre els quals hi ha el noi que va perdre l'ull i el que va rebre la lesió als testicles. Dins el capítol de ferits, des dels Mossos d'Esquadra es va afirmar que 47 agents havien rebut diversos tipus de lesions.

Pel que fa a les detencions de dilluns, tots tres arrestats van quedar en llibertat. Les detencions es van fer a Mataró, Lleida i el Prat de Llobregat. El de la capital del Segrià és un menor d'edat que ahir havia de declarar davant la fiscalia de menors, que es farà càrrec del seu cas. Tant el detingut del Prat com el de Mataró van quedar en llibertat amb càrrecs. ■

ANA BELÉN

AL NOU PAVELLÓ DEL CASTELL

dia 18/10/2019 hora 21h

Vida

CASINO PERALADA

PERALADA RESORT

T. 972 538 125 - WWW.CASINOPERALADA.COM

Per a entrar al casino es requereixible presentació original del DNI o passaport de residència per a ciutadans estrangers residents a Espanya, NIE o passaport del país per a ciutadans pertanyents a la Unió Europea, passaport per a ciutadans no pertanyents a la Unió Europea. Només majors 18 anys.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quim Torra, amb la resta del seu govern, ahir al matí després d'encapçalar l'ofrena floral davant del monument i la tomba del president de la Generalitat Lluís Companys amb motiu del 79è aniversari del seu afusellament a mans de la dictadura franquista ■ JUANMA RAMOS

El govern navega entre el tsunami i l'acció dels Mossos

■ El president Torra admet contradiccions entre animar a protestar i garantir la seguretat ■ L'executiu investiga si hi va haver abusos policials a l'aeroport del Prat ■ Els comuns exigeixen la dimissió de Buch

Emili Bella
BARCELONA

El govern va admetre ahir la contradicció de solidaritzar-se i animar les mobilitzacions de protesta contra la sentència del Tribunal Suprem de condemna als presos polítics, en virtut de la llibertat d'expressió i manifestació, i la tasca dels Mossos per garantir la seguretat. La portaveu de l'executiu, Meritxell Budó, va argumentar que l'actuació de la policia dilluns a l'aeroport del Prat responia a un intent d'evitar que els mateixos manifestants poguessin ser acusats d'un possible delictes de sedició, vista la interpretació que fa l'alt tribunal d'aquest delictes.

La també consellera de la Presidència va justificar que en algun moment es va posar en perill el cordó

policia que impedia accedir a les instal·lacions de l'aeroport i a les pistes i calia actuar per preservar la integritat dels manifestants. Pel que fa als xocs amb la policia, Budó va destacar que al conjunt del país hi va haver més de 220 concentracions i manifestacions que van mobilitzar desenes de milers de persones i que "molt majoritàriament" es van dur a terme de manera pacífica i cívica. "Hi va haver incidents puntuals, és veritat, però no permetem que això enterboleixi la resposta, que va ser massiva", va insistir.

La consellera va informar que el govern està investigant els incidents i revisant-ne les imatges per detectar abusos policials. "Fins que els responsables no tinguin clar què no ens podem pronunciar", va

Les frases

“Com a govern, compremem i compartim la ràbia de la gent després de conèixer la sentència, que és una venjança”

“Estem intentant garantir el normal funcionament del país i alhora el drets de manifestació i de protesta de la gent”

“S'estan investigant i revisant les imatges i encara no ens podem pronunciar”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

Ofensiva internacional per denunciar la condemna

El govern va decidir ahir en un consell extraordinari el llançament d'una ofensiva internacional per denunciar les condemnes i explicar la seva posició. El president Torra enviarà cartes als presidents i primers ministres dels països de la Unió Europea, el G-20 i l'EFTA, així com un dossier amb declaracions institucionals als mitjans de comunicació internacionals, mentre

que el conseller Alfred Bosch va iniciar ahir mateix una gira europea i enviarà missives als ministres d'Afers Estrangers en la mateixa línia. En el marc de les primeres reaccions governamentals, Torra va advertir d'entrada que treballarà per demanar l'amnistia. El president i els consellers van visitar ahir les presons per traslladar el seu suport als condemnats i parlar de les

accions que s'han de dur a terme "coneixent la seva opinió i fent-los participants de les decisions que es prenguin com a govern". A més, Torra s'adherirà a la campanya d'Òmnium i s'autoinculparà pels fets del 2017. L'executiu també ha limitat la seva agenda als actes de rebuig a la condemna fins a la compareixença demà del president al Parlament.

afirmar, acollint-se a la prudència abans de fer cap autocrítica. Segons la portaveu, el govern no coneixia quines eren les accions que convocaria Tsunami Democràtic, però l'executiu "comprèn i comparteix la ràbia" de la gent després de conèixer les condemnes, "que són més una venjança que l'aplicació de la justícia". "Mostrem la nostra solidaritat i empatia com a govern amb els ciutadans que es manifesten de manera pacífica i cívica", va subratllar. Budó va distingir entre les càrregues de dilluns i les del referèndum del 1-O per la quantitat de ferits d'aleshores, més d'un miler, i perquè el 2017 es tractava de ciutadans fent cua per votar.

"Contradiccions"

El president de la Generalitat, Quim Torra, en una compareixença exclusiva per a la premsa internacional al Palau, va reconèixer, al costat del conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, l'existència de "contradiccions" entre animar a protestar en exercici de la llibertat de manifestació i, alhora, garantir la seguretat, i va prometre investigar si els agents es van saltar els protocols. "El govern de Catalunya sempre dirà que els Mossos han de fer el que han de fer, a mi també em diuen que soc titular de les presons i que les obri, però és la legislació espanyola la que m'ho impedeix", va defensar el president.

Els comuns van reclamar la dimissió del conseller d'Interior, Miquel Buch, pel dispositiu, ja que observen un "augment de l'ús abusiu de la força dels Mossos" des que ell ocupa el departament. Al mateix temps, la presidenta dels comuns al Parlament, Jéssica Albiach, va demanar explicacions a la delegada del govern espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera, i al ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska. Albiach també va acusar ERC i, en concret, el vicepresident, Pere Aragonès, de "rentar-se'n les mans" amb l'argument que la seguretat no és la seva competència. Igualment, la CUP sol·licitarà la compareixença de Grande-Marlaska, Buch i Cunillera i va exigir la dissolució de la brigada d'antiavallots Brimo. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Encesa d'espelmes i seguda pacífica al davant de la Delegació del Govern espanyol a Barcelona ■ JOSEP LOSADAN

Les càrregues policials apaguen les espelmes

SOLIDARITAT • Les concentracions convocades per Òmnium i l'ANC aconseguen mobilitzar els ciutadans arreu del país amb actes de suport i encesa d'espelmes per recordar els presos independentistes **ALDARULLS** • Les manifestacions acaben en enfrontaments entre policia i manifestants, que desemboquen en violentes càrregues policials

C. Ribas / R. Bravo / G. Busquets
BARCELONA/GIRONA/TARRAGONA/LLEIDA

Els efectes de la sentència condemnatòria del Tribunal Suprem es van continuar notant ahir amb mobilitzacions i actes de rebuig al càstig judicial imposat als presos independentistes.

Les mobilitzacions més massives es van desenvolupar a la tarda, amb actes convocats per Òmnium i l'ANC. A Barcelona, a dues illes de cases de la Delegació del Govern de l'Estat, una manifestació va aplegar milers de persones que van omplir tot el carrer Mallorca. Una seguda i una encesa d'espelmes van precedir els parlaments d'amics i familiars dels presos, alguns d'ells escrits expressament per a l'acte d'ahir. Aquest va ser el cas de la carta d'Oriol Junqueras en què

afirmava: "La sentència ha refermat les meves conviccions republicanes." També vaticinava que els autors de la sentència "seran recompensats amb càrrecs importants" i acabava assegurant que "arribarà el dia que mirarem enre amb un somriure". Per la seva part, Carme Forcadell recordava, en el seu missatge, la seva convicció d'haver estat condemnada per haver estat presidenta de l'ANC: "Vaig votar el mateix que la resta de membres de la mesa i el nostre vot valia el mateix", insistia en la missiva. En la seva carta, Dolors Bassa feia una crida a "mantenir l'esforç, el treball i la valentia", i hi afegia: "No oblidaré mai ni un sol dia de la llibertat que ens han pres." A aquests missatges van seguir lectures d'intervencions que Quim Forn i Josep Rull van llegir durant el judici.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va llegir una carta de Jordi Sánchez en la qual aquest instava a "continuar mobilitzats i actius de la no-violència", acció que és, segons afegia: "La millor eina contra un Estat que ha perdut el nord dels drets humans." Per la seva part, Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium, va posar veu al missatge escrit per Jordi Cuixart en què aquest assegurava sentir-se "fort i més a prop que mai de la Carme i la Dolors". Segons Cuixart, "l'única resposta a la sentència és la reincidència", i va acusar l'Estat espanyol "de confondre llibertat d'expressió amb sedició perquè té por", i va acabar responsabilitzant de tota la repressió Felip VI. El missatge de Cuixart va concloure afirmant que "actuar com si fóssim lliures és la manera de ser lliure". Els parlaments i les lectures es van

Vagues en l'ensenyament
El Sindicat d'Estudiants ha convocat tres dies de vaga a partir d'avui, i preveu organitzar actes de protesta en diferents ciutats, com ara Sabadell, Badalona i Mataró. El Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans ha convocat per la seva banda vaga demà i divendres. Tots dos sindicats convoquen a les manifestacions que demà, a les dotze del migdia, es faran a Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona. L'últim dia coincidirà amb la vaga general.

alternar amb les actuacions de Gemma Humet i Cesc Freixas. Va tancar l'acte Lluís Llach, que va cantar *On vas amb les banderes i avions i L'estaca*.

A Girona, unes 9.000 persones, segons les informacions dels Mossos, es van concentrar al vespre al centre de la ciutat, on van tallar la Gran Via de Jaume I, davant de la Subdelegació del Govern espanyol. L'acte, organitzat per Girona Vota, va incloure la lectura de cartes dels condemnats. Crits de llibertat i proclames en solidaritat amb els presos polítics i el cant d'*Els segadors* van precedir l'encesa d'espelmes per il·luminar Jaume I. El grup de folk L'Escamot va posar l'aire festiu a l'acte reivindicatiu interpretant *Bella Ciao* i *L'estaca*.

Hi havia concentracions previstes a les quatre capitals catalanes i les accions de record als presos van

ser molt similars. Encesa d'espelmes i càntics i proclames per reclamar la llibertat dels condemnats. Però també en altres ciutats, lluny de les subdelegacions del govern espanyol, es van convocar accions. A les Terres de l'Ebre, un miler de ciutadans es van reunir al vespre al pont de l'Estat en l'acte convocat per ANC i Òmnium. Va ser un acte molt emotiu, sobretot quan Josep Ribera, amic de l'ebrenca Carme Forcadell, va llegir una carta de la presidenta del Parlament escrita aquest dimarts des de la presó de Mas Enric. Hi va haver jotes de denúncia contra la sentència, crits de llibertat i l'encesa d'un miler d'espelmes i llanternes de mòbil quan la cantautora Montse Castellà va cantar *Què volen aquesta gent*. A Amposta es va fer una seguda popular i un posterior tall de la carretera N-340.

A Puigcerdà, més de 200 persones es van concentrar a les vuit del vespre davant dels jutjats per mostrar el seu rebuig a la sentència de l'1-O. L'acte, convocat per l'ANC i Òmnium, va arrencar duent a terme cinc minuts de silenci i va continuar amb la lectura de diverses cartes escrites pels presos independentistes el mateix dia en què el Tribunal Suprem donava a conèixer la resolució del judici al procés. Durant tota la mobilització, els assistents anaven amb una espelma a la mà i, per acabar, van cantar l'himne nacional de Catalunya. Finalment, els Castellans de Cerdanya van aixecar un pilar i van desplegar una pancarta on es podia llegir "Llibertat presos polítics".

Càrregues policials

Les concentracions arreu del país van tenir una participació massiva,

però acabats els actes en diversos llocs es van registrar aldarulls amb la policia. A Barcelona, una batalla campal entre manifestants i antiavalots dels Mossos i de la policia espanyola va derivar en barricades en flames al centre de la ciutat. Els agents van actuar amb contundència per dispersar manifestants que intentaven arribar fins a la Delegació del Govern espanyol. Les càrregues policials van provocar la dispersió dels concentrats i, posteriorment, els incidents i les fogueres es van reproduir al passeig de Gràcia o l'avinguda Diagonal. Segons l'agència ACN, els Mossos van confirmar almenys tres detencions pels aldarulls.

També a Tarragona hi va haver càrregues dels Mossos i de la policia espanyola contra alguns manifestants davant de la Subdelegació del Govern espanyol. Els agents

Els aldarulls es van reproduir, gairebé de la mateixa manera, a Girona (foto de dalt), Tarragona (a baix a l'esquerra) i Lleida.

■ M. LLADÓ / ACN / EFE

van actuar després que alguns manifestants els haguessin llançat objectes i, per dispersar els manifestants, es van disparar projectils de foam. A Girona les càrregues policials van venir després que alguns dels manifestants que estaven concentrats davant de la Subdelegació del Govern espanyol llancessin als agents les espelmes que havien servit per il·luminar l'acte de record als presos. A Lleida, on es van concentrar fins a 6.000 persones, les càrregues de la policia també van tenir com a detonant el llançament d'alguns objectes contundents contra el cordó policial. La portaveu del govern i consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va lamentar els incidents i els va atribuir a "persones violentes que van amb la cara tapada, amb actituds provocadores". Budó va dir que la policia havia "hagut d'actuar". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat i ERC deixen a Torra la resposta a la sentència

■ La mesa acorda una sessió demà al matí perquè comparegui el president ■ Els grups, i també la CUP, no aconsegueixen per ara consensuar un text en comú perquè sigui aprovat pel Parlament

Emma Ansola
BARCELONA

La resposta del Parlament a la sentència del Tribunal Suprem contra el procés independentista queda limitada, ara per ara, a una compareixença del president de la Generalitat, Quim Torra, a l'hemicicle de la cambra catalana. Serà en un ple que la mesa, després d'escoltar la junta de portaveus, va acordar ahir que se celebraria demà dijous a les 10 del matí.

En tractar-se d'un ple en què compareix el president de la Generalitat, l'ordre del dia de la sessió només inclou aquesta intervenció amb una rèplica de la resta de grups parlamentaris durant deu minuts cadascun. Si el president els respon en un segon torn, el temps emprat es distribuirà entre la resta de grups en aquesta segona volta.

Durant les sessions dedicades a la compareixença del cap de l'executiu, no hi ha textos per sotmetre a votació, tal com recull el reglament de la cambra catalana. El cert, però, és que els grups fa dies que intenten, sense èxit, consensuar un text que es porti a debat, votació i aprovació en un ple a la cambra com a posició i full ruta de la majoria parla-

Els diputats de la CUP Maria Sirvent i Carles Riera parlen amb els de JxCat Josep Costa i Gemma Geis ■ ACN

mentaria de la cambra. Però no hi ha acord ni consens i, de moment, no hi haurà cap posició conjunta per escrit.

La CUP encara intenta, ahir al migdia des de la sala de premsa del Parlament, fer una última crida a la unitat de posicions a causa del "moment excepcional" que viu la política catalana. Tanmateix, ni JxCat ni tampoc els comuns són del mateix parer i consideren suficients les paraules del president

Torra i el consegüent debat parlamentari a la cambra.

La presidenta del grup de Catalunya en Comú Podem, Jessica Albiach, fixa l'interès del seu grup a conèixer de primera mà el full de ruta del president Torra amb el qual vol "solucionar el conflicte i aconseguir la llibertat dels presos". A més a més, consideren una "contradicció flagrant" d'aquest govern que, d'una banda, cridi a la mobilització i, de l'altra,

envii els Mossos d'Esquadra a reprimir-la amb "un ús abusiu de la força", destacava Albiach. "Cal buscar fórmules i asseure'ns a parlar perquè no es poden tapar els problemes únicament fent propaganda", lamentava la presidenta del grup.

Pel que fa a JxCat, el seu portaveu, Eduard Pujol, llançava una reflexió sobre els límits que el Tribunal Suprem ha imposat al debat parlamentari en la cambra catalana. "Sabem

des d'ahir que la feina d'un servidor públic és més difícil que mai", assenyalava després de "la bomba democràtica llançada pel Suprem", en format de sentència, hi afegia. Amb tot, Pujol no donava per tancat res i ahir a la tarda els grups continuaven treballant en la redacció d'un text que es porti al ple i obtingui prous suports a l'hemicicle tot i que ho veien complicat.

Els comuns s'han mantingut al marge d'aquest

text i no han participat en les reunions.

Preguntat per la reclamació d'unitat als partits després de la sentència, el president Roger Torrent creu que hi ha més unitat estratègica de la que saben mostrar i explicar, però va admetre que cal fer autocrítica i que han d'explicar-se millor.

Tot i això, va garantir que la majoria parlamentària que conformen els partits independentistes tenen la voluntat "ferma i evident" de "cosir" la unitat estratègica i traslladar als ciutadans quina és l'agenda política per encarrar el nou cicle. El president va advertir que la sentència "ens interpel·la a tots perquè va en contra dels propis fonaments de la democràcia i obre la porta a considerar sedició qualsevol mobilització", va afirmar després de visitar l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell a la presó de Mas d'Enric.

Torrent va anunciar que denunciarà per carta a tots els parlaments europeus la condemna de Forcadell a onze anys i mig de presó per sedició. L'objectiu és interpel·lar el conjunt del parlamentarisme perquè defensi "els fonaments de la democràcia" ja que l'expresidenta l'han condemnat de forma "flagrant" i "injusta" per haver permès "un debat parlamentari".

JxCat també va anunciar ahir que sol·licitaran al Congrés dels Diputats que aixequi la suspensió amb caràcter retroactiu com a diputats a Jordi Sánchez, Josep Rull i Jordi Turull perquè consideren que Meritxell Batet els va suspendre de manera injusta. ■

El TSJC retarda fins a finals de novembre el judici a la mesa

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha fixat finalment data per a l'inici del judici per desobediència als membres sobiranistes de la mesa del Parlament en l'etapa de la presidenta Carme Forcadell. Serà el

28 i 29 de novembre i el 3 i 4 de desembre, en sessions de matí i tarda. Inicialment s'havia previst entre el 18 i el 22 de novembre, però es va ajornar perquè dos dels lletrats de la defensa tenien previstes altres vistes per aquells dies amb anterioritat.

El judici és contra Lluís M. Corominas, Lluís Gui-

nó, Ramona Barrufet (tots de JxCat), Anna Simó (ERC), Joan Josep Nuet (EUiA) i Mireia Boya (CUP).

La fiscalia demana penes de fins a un any i vuit mesos d'inhabilitació, a més d'una multa de 10 mesos amb una quota diària de 100 euros per un delicte continuat de desobe-

diència greu. Per la seva banda, l'advocacia de l'Estat demana multes de 30.000 euros i una inhabilitació especial d'un any i vuit mesos per a Corominas, Guinó, Simó i Barrufet, i multa de 24.000 euros i un any i quatre mesos d'inhabilitació per a Nuet i Boya, tots ells acusats de desobediència greu. ■

Nuet i Simó arribant al Suprem, on van ser citats a declarar ara fa dos anys ■ ARXIU

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica reclama a Llarena una traducció de l'euroordre

- La fiscalia belga es nega a analitzar el cas de Carles Puigdemont sense tenir els textos traduïts
- La justícia espanyola es compromet a complir la setmana que ve aquest requeriment

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

Els belgues frenen l'ansia de les autoritats espanyoles per atrapar Carles Puigdemont en el seu enèsim intent. Vistes les presses de la fiscalia i el jutge instructor, Pablo Llarena, per emetre una nova euroordre contra el líder de Junts per Catalunya el mateix dia de la condemna de l'1-O, Bèlgica exigeix rigor en el procediment i avança que es miraran amb lupa la tercera demanda d'extradició que reben dels espanyols.

La fiscalia de Brussel·les va reclamar ahir a Llarena que tradueixi l'euroordre emesa contra Puigdemont a una de les seves tres llengües oficials –francès, flamenc o alemany– o a l'anglès abans d'analitzar el cas. Així, la justícia espanyola s'ha compromès a entregar la traducció durant la setmana que ve, segons va confirmar la mateixa fiscalia de la capital belga.

Marejats en els últims dos anys pels jutges espanyols inquietats per processar els exiliats, el ministeri públic belga no va mostrar gens de pressa ahir per tornar a mirar-se el cas. De fet, va avisar que requerirà "una anàlisi jurídica en profunditat" per la seva

L'edifici on hi ha, entre altres instàncies, la fiscalia de Brussel·les ■ ACN

Porta tancada a l'eurocambra, però oberta a Westminster

El Parlament Europeu torna a prohibir l'entrada a l'eurodiputat electe de JxCat Carles Puigdemont per la reactivació de l'euroordre de l'Estat espanyol, segons van confirmar ahir fonts de la cambra. A l'altra banda del canal de la Mànega, el popular president de la cambra del comuns,

John Bercow, li va obrir la porta de Westminster. "Si ve aquí a parlar, serà extremadament benvingut", va respondre Bercow a la diputada laborista Emily Thornberry, que havia preguntat al secretari d'estat per a Europa, Christopher Pincher, si podia garantir que l'expresident se-

ria "lliure" de visitar el Regne Unit "sense risc de ser arrestat ni extradit".

Una coincidència "curiosa", remarcava ahir Puigdemont en una roda de premsa amb l'exministre president de Flandes. "És bastant eloqüent sobre el punt al qual ha arribat la democràcia euro-

pea", va reblar. L'eurocambra ja va vetar l'entrada a Puigdemont durant la primera petició de Llarena per extradit-lo, però ara coincideix que el gironí és eurodiputat electe sense escó pel vet espanyol i està pendent de resoldre la seva situació al Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

"complexitat" i les euroordres precedents.

Reacció de Puigdemont
Puigdemont veu "estrany" que Llarena "encara no hagi entès" com funcionen les euroordres. Des d'un petit poble flamenc, el president va assegurar que no el "sorprèn" l'error del magistrat i li va recordar que "les presses no són bones conselleres". "Això no és un joc", va criticar, tot recordant els seus drets fonamentals com a acusat. Així, el gironí es va mostrar "molt decebut" pel "tracte" de les autoritats espanyoles en els seus repetits intents d'extradit-lo a l'Estat. Un cop la fiscalia de Brussel·les rebí la traducció farà les "primeres verificacions" de l'euroordre per comprovar si conté tota la informació necessària. Però, a més, també serà el ministeri públic qui s'encarregarà de verificar si els crims que s'imputen a Puigdemont, sedició i malversació, constitueixen o no un delictes d'acord amb el dret belga. Si es compleixen les condicions, traslladarà el cas a un jutge d'instrucció que decidirà "la validesa o no de l'euroordre".

Puigdemont llavors haurà de comparèixer davant del magistrat, el qual farà una primera valoració i decidirà si ha de ser empresonat de manera provisional o deixat en llibertat amb mesures cautelars o sense. A partir d'aquí, serà un jutge de la Chambre du Conseil qui examinarà el fons del cas i citarà Puigdemont a una audiència. D'acord amb el procediment, un cop s'hagi pres una decisió, els advocats poden presentar recurs tant al tribunal d'apel·lació, primer, com al de cassació. ■

Puigdemont reclama la restitució com a diputat

E. Ansola
BARCELONA

El desacord entre JxCat i ERC es podria intensificar en els pròxims dies, ja que ahir el grup parlamentari que encapçalava l'expresident Carles Puigdemont va decidir tornar a presentar batalla reclamant la restitució dels drets polí-

tics i econòmics de Puigdemont com a diputat del Parlament arran de la sentència del Suprem, que ha obligat el magistrat Llarena a aixecar-li la suspensió com a processat per un delictes de rebel·lió. Acusat ara i reclamat pel delictes de sedició, la justícia no el pot suspendre dels seus drets com a diputat. Cal-

drà veure ara si JxCat, però, arribarà a sol·licitar la delegació de vot per a Puigdemont amb l'activació de l'euroordre i un cop la fiscalia de Bèlgica el citi a declarar, tal com ja va passar amb el diputat Comín. La mesa, que presideix ERC, haurà de decidir si accepta la delegació en aquests termes. ■

Junta de portaveus celebrada ahir a la cambra catalana ■ ACN

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ciutadans protegeixen l'escola Ramon Llull de Barcelona l'1-O. Al costat, un policia pica un activista en la protesta de dilluns, a l'aeroport

■ JUANMA RAMOS/ ORIOL DURAN

“La lluita pel dret a la protesta s’inicia ara”

SENTÈNCIA • Diferents advocats comparteixen que qualificar l'1-O de sedició pot obrir la porta a criminalitzar, amb penes de presó molt altes, les mobilitzacions al carrer **REACCIÓ** • La resolució marca uns límits, que es debatran a Europa, amb les euroordres i el TEDH, “a més d’interpel·lar la societat civil i que es puguin teixir aliances entre col·lectius diferents”

Mayte Piulachs
BARCELONA

Si encaixar els fets de la tardor de 2017 a Catalunya en un delictes de rebel·lió, com defensava la fiscalia, era refusat per una judicatura catalana i espanyola valenta en no veure-hi violència, el fet que el Tribunal Suprem els hagi rebaixat a un delictes de sedició tampoc és compartit per bona part d'advocats i magistrats progressistes, que en una lectura ràpida de la sentència hi veuen una porta oberta per criminalitzar tota dissidència política i qualsevol dret de protesta, com cada dia exerceixen activistes de la PAH per aturar desnonaments. L'associació de jutges i jutgesses Àgora Judicial, el centre Irídia i la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona i del Lliure Exercici de l'Advocacia del Col·legi d'Advocats de Barcelona són de les primeres entitats que han fet comunicats força crítics

amb la resolució.

“És una sentència dura i el Tribunal Suprem tenia alternatives abans d'absoldre. Entre el delictes de sedició i la desobediència hi ha grisos”, afirma Joaquim Bages Santacana, advocat i professor de dret penal a la Universitat de Barcelona (UB). L'aixecament públic i tumultuari, que requereix aquest delictes, és castigat de deu a 15 anys de presó, si són autoritats. “Hi ha modalitats atenuades de la sedició, com el fet de no haver provocat una greu perturbació a la funció pública, que baixa la pena d'un a dos graus, però en la sentència –continua Bages– s'interpreta la sedició de forma molt àmplia i laxa.” Una definició tan oberta, sosté, que hi cabrien uns desordres públics, castigats de sis mesos a tres anys de presó.

Per la seva part, el penalista Miguel Capuz apunta que en els fets provats de la sentència “el Tribunal Suprem reflecteix el que considera que va passar aquells dies a Catalu-

nya i després hi fa un encaix jurídic concret”. Capuz troba correcte que es qualifiqui d'alçament tumultuari: “El concepte és com en l'alçament de béns. Van fer un aixecament de la legalitat vigent en aprovar unes lleis.”

La penalista Laia Serra, però, és força crítica: “En un delictes de desordres públics s'exigeix que hi hagi una violència sobre les coses, i en el delictes de sedició, que és superior, es considera en la sentència que no és necessari. A més, els condemnats, no hi eren el 20-S i l'1-O, però se'ls penalitza pels resultats de convocar un referèndum d'autodeterminació, que ja fa anys que va ser despenalitzat. És surrealista!” Serra, especialista en drets humans, fa una lectura més enllà de les detencions dels 9 CDR i ara la condemna als independentistes catalans, ja que considera que el Suprem ha marcat uns límits legals, unes regles de joc. “Fixats els fonaments jurídics, s'inicia una nova

48

és la pàgina de la sentència del Tribunal Suprem que recull l'error sobre la consellera Dolors Bassa, en afirmar que “era la titular dels Departaments d'Educació i Treball”, quan la competència educativa era de la consellera Clara Ponsatí. En aquest punt, se li retreu que va retirar als directors dels centres la seva competència per poder usar-los l'1-O. Quan en realitat era una forma de protecció perquè no haguessin d'assumir responsabilitats.

etapa que interpel·la tots els juristes, i ara comença la batalla legal sobre la defensa dels drets polítics i del dret de protesta, amb el pronunciament de tribunals a Europa, amb les euroordres, i al Tribunal Europeu de Drets Humans.”

L'advocada afegeix que “Catalunya deixarà un llegat jurídic de la defensa del dret a la protesta”, amb els casos dels independentistes catalans i amb la protesta d'envoltar el Parlament del 2011 contra les retallades del pressupost de la Generalitat per la ferotge crisi. En aquest cas, hi ha alguns dels vuit joves condemnats a tres anys de presó pel Suprem, tot i haver estat absolts per l'Audiència Nacional, que ja esperen la resposta del TEDH. Mentre que d'altres penats, com un defensat de Serra, encara esperen la resposta de l'empare de Tribunal Constitucional per poder anar a Europa. Precisament, recentment el cas del Parlament va ser notícia en destapar-se que el ponent, el

Indignació en el món de la cultura, que suspèn actes

■ Festivals com Temporada Alta i sales de concerts com el Jamboree secundaran la vaga d'aquest divendres

G. Vidal
BARCELONA

La sentència de l'1-O ha causat indignació en una part important del món de la cultura. Als manifestos de rebuig fets públics dilluns mateix pel CCCB, el TNC, el Teatre Lliure, l'Orfeó Català, el Festival de Cinema de Sitges, el Primavera Sound, el Festival Cruïlla, l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i l'Acadèmia Catalana de la Música, entre moltes altres institucions i festivals, s'hi van afegir, ahir, pronunciaments com els del Pen Internacional, entitat formada per escriptors d'arreu del món que va exigir en un comunicat l'alliberament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart. "Ja han passat dos anys entre reixes. Aquest atac indignant ha d'acabar d'una vegada per totes", va afirmar Salil Tripathi, president del Writers in Prison Committee. El Pen Català va qualificar les condemnes de "clarament excessives" i va afegir-se a l'exigència de "llibertat immediata" dels líders independentistes. També ahir, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) posava en qüestió la "legimitat" del judici del Tribunal Suprem i reclamava una solució "per via de l'acció política, sense presos ni exiliats, sense vencedors ni vençuts, i que es respecti la voluntat popular lliurement expressada". D'altra banda, els treballadors de les seus de Barcelona, Girona i Empúries del Museu d'Arqueologia de Catalunya van sumar-se a les accions de protesta contra la sentència cobrint amb vels negres obres icòniques de les seves col·leccions. Al Macba, per la seva banda, els treballadors denunciaven en un comunicat: "Sense llibertat no hi ha cultura ni democràcia. I, un cop més, aquests

L'estàtua de l'Esculapi, coberta per un vel negre ahir a la seu a Empúries del Museu d'Arqueologia ■ MAC

magistrat Cándido Conde Pumpido, volia donar-los la raó i tombar, sense escoltar-los, el càstig que els va imposar el jutge Manuel Marchena, el mateix que ha redactat la condemna als independentistes catalans.

Per Serra "aquesta nova etapa" també pot ser l'oportunitat "d'eixamplar la base i teixir aliances entre diferents col·lectius, moviments socials i de la societat civil" per buscar eines per superar aquesta limitació de drets fonamentals, com ha fixat el Suprem.

"Exòtic dret"

Hi ha qui sosté que el Suprem ha marcat el límit perquè no tota protesta ciutadana sigui qualificada de delictes de sedició en la plana 283 de la sentència. "El dret a la protesta no pot mutar en un exòtic dret a l'impediment físic als agents de l'autoritat a donar compliment a un mandat judicial, i fer-ho de forma generalitzada en tota l'extensió d'una comunitat autònoma en la qual per un dia queda suspesa l'execució d'una ordre judicial. Una oposició puntual i singularitzada exclouria alguns ingredients que podrien derivar-nos a altres tipicitats. Però —continua el Suprem— davant un aixecament multitudinari, generalitzat i projectat de forma estratègica, no és possible eludir la tipicitat de la sedició."

Per a Laia Serra, "és una sentència autojustificativa, no argumentativa o deductiva". Una visió compartida per Bages que exposa que en analitzar-la a classe amb els alumnes va ser-li "difícil" d'explicar-la perquè conté "filigranes retòriques". Per exemple, en el cas de la llavors presidenta del Parlament, Carme Forcadell, considera un excés condemnar-la per sedició per haver permès fora de les vies legals el debat parlamentari i que s'aprovesin unes lleis ja que "hi ha altres mesures per a qui vulnera la legalitat constitucional perquè la via penal és l'última ràtio".

De les penes imposades, l'advocat manifesta que no es compleix el principi de proporcionalitat, que fixa que les penes han de ser més elevades quan els fets siguin més greus. Afegeix que pot haver-hi uns desordres públics agreujats però a la majoria dels nou presos polítics se'ls ha castigat com si fossin autors d'un homicidi, pena d'entre deu i quinze anys de presó. En aquest sentit, la Comissió de Defensa, en el seu comunicat, manifesta que "l'acarnissament en la concreció de les penes criminalitza el conjunt del moviment independentista i també l'acció política i cívica de qualsevol dissidència política".

L'error amb Bassa

Un altre fet xocant per al professor Bages és que el delictes de sedició sigui en concurs medial amb la malversació, és a dir que era necessari sostreure fons públics per dur a terme l'alçament. Per a ell, la desviació de diners no té relació amb l'alteració de l'ordre públic. Per alguns juristes, mantenir el delictes de malversació no és per augmentar les penes, sinó perquè ara el Tribunal de Comptes reclami la responsabilitat comptable i, sobretot, per poder fer efectiva l'extradició de l'expresident Puigdemont, ja que va ser l'únic delictes admès per un tribunal alemany, i que el jutge Larena va refusar.

D'altra banda, els advocats dels independentistes ja redacten l'incident de nul·litat que presentaran davant del Suprem per vulneració de drets, pas obligat per demanar l'empària al Constitucional. En el cas de la consellera Dolors Bassa, el seu advocat, Mariano Bergés, ha confirmat que en l'escrit hi farà constar que el Suprem l'ha confós amb la consellera d'Educació, Clara Ponsatí, quan li retreuen que va assumir la competència dels locals per assegurar-los per l'1-O, quan en realitat protegia els funcionaris. ■

Les frases

“Aquest atac indignant ha d'acabar d'una vegada per totes”

Salil Tripathi
PRESIDENT DEL WRITERS IN PRISON
COMITTEE DEL PEN INTERNACIONAL

“Sense llibertat no hi ha cultura ni democràcia. I, un cop més, aquests drets bàsics estan en perill”

MACBA
COMUNICAT DE TREBALLADORES I
TREBALLADORS

drets bàsics estan en perill. Defensem l'acceptació de la dissidència i la resolució dels conflictes de manera pacífica i dialogada.”

Divendres, aturada

D'altra banda, diferents iniciatives secundaran divendres l'aturada de país. El Festival Temporada Alta, el mateix dilluns, ja

suspensia el Torneig de Dramatúrgia —reprogramat per al dia 22— i anunciava l'ajornament d'*El amor brujo*, previst per a demà passat i reprogramat, ara, al 15 de novembre. La prefunció que s'havia de fer de *La mort i la primavera* al Canal sí que ha quedat definitivament suspesa. A Barcelona, La Casa Azul decidia ahir passar el seu concert previst divendres a Razzmatazz al 17 de gener de l'any vinent i sales com el Jamboree i Los Tarantos confirmaven la seva adhesió a la protesta: "Al marge d'ideologies i preferències polítiques rebutgem qualsevol acció que impedeixi el lliure i ple exercici dels drets democràtics. La música és llibertat". L'ACCA (Associació Catalana de Crítics d'Art), per la seva banda, cancel·lava ahir totes les activitats públiques d'aquesta setmana i Joan Miquel Oliver suspensia un concert previst per avui a Sant Cugat. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Meritxell Borràs** Exconsellera de Governació

“Com a molt, tots vam cometre desobediència”

CONCLUSIÓ • “No tinc res a dir de la meva sentència, però és injusta per a la majoria dels companys” **ARGUMENTS** • “No sé com es poden imposar tants anys de presó parlant tan poc de proves i tant de «conviccions»” **PROTESTES** • “Espero que ningú ens transformi les mobilitzacions pacífiques en noves masses tumultuàries, tenim tot el dret a manifestar-nos”

Laia Bruguera
BARCELONA

La tardor del 2017, l'exconsellera de Governació Meritxell Borràs va passar un mes a la presó per la seva participació en l'organització del referèndum de l'1 d'octubre i la posterior DUI. Acaba de saber que no hi haurà de tornar, ja que la fiscalia i l'Advocacia de l'Estat demanaven per a ella set anys de privació de llibertat per un delictes de malversació i desobediència greu i el Tribunal Suprem només considera provat el de desobediència. La condemna, doncs, a *només* una multa de 60.000 euros i un any i vuit mesos d'inhabilitació.

Com està?

El sentiment és contradictori. Alleugerida perquè no hauré de tornar a la presó, però amb un sentiment de molta injustícia en veure les condemnes dels meus companys.

Creu que hi ha hagut una doble vara de mesurar que ha castigat les cares més visibles i les veus més contundents?

No sé què ha sigut, però és evident que l'escalat ha estat molt diferenciat. Jo no tinc res a dir de la meva sentència, però crec que hauríem d'estar tots dins d'un mateix esquema. Com a molt, tots hauríem de respondre per desobediència.

De fet, a vostè l'exculpen de malversació i en canvi s'imputa aquest delictes a Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull i Dolors Bassa. Com s'ho explica?

Jo no m'ho explico, i per això no ho considero just. Ni tampoc que la sentència que condemna els meus companys a tants anys de presó parli tan poc de proves i tant de *conviccions*.

Hi ha moltes veus que asseguren que ha estat un judici farsa.**Meritxell Borràs**, en una entrevista feta al mes de setembre ■ ORIOL DURAN**Hi està d'acord?**

Jo no el qualificaré, però la sentència és injusta per a la majoria de persones jutjades.

En el seu cas, destaca que sí que el tribunal ha escoltat les seves al·legacions.

Sí, ha tingut en compte que em vaig trobar amb la disjuntiva de complir el mandat de la majoria absoluta del Parlament i el que deia un Tribunal Constitucional molt polititzat. Vaig optar per donar resposta al que se'm demanava des del Parlament de Catalunya i això és el que vaig expressar. Si per aquest fet

se'm condemna no hi tinc res a dir, és tal com vaig actuar.

Ha parlat ja amb Carles Mundó, que també ha eludit la presó perquè ha estat condemnat només per desobediència?

Ens hem enviat un missatge dient que hem de veure'ns. Amb qui he parlat és amb la germana de la Dolors Bassa. No s'esperaven una condemna amb aquesta duresa i encara et fa sentir més malament, encara que no en tinguis la culpa.

Com valora les mobilitzacions de resposta a la sentència?

Molt positivament. La gent està fent sentir la seva veu i esperem que ningú ens les transformi en masses tumultuàries ni res d'això, com ja ha passat.

Tem una nova onada repressiva?

És clar, però tenim el dret a manifestar-nos i si ho fem pacíficament, si l'espanyol és un estat democràtic, ens ho ha de permetre en total llibertat.

Com es viuen a la presó les protestes d'aquest tipus?

Reconforten molt. Una de les grans pors a la presó és l'oblit i

queda demostrat que no s'oblida els presos.

En el cas d'haver de tornar a presó, vostè hauria demanat l'indult. Tinc molt clar que a la presó poques coses positives pots aportar. Cadascú ha de fer el que cregui, però joestic a favor de buscar totes les vies de llibertat possibles.

És el *súmmum*, que parlin de privilegis quan som a la presó, qui vulgui que ens canviï el lloc

Creu que es podrà encaminar políticament el conflicte?

Espero que tot s'assereni, s'abandonin els debats electorals i no es jugui a vencedors i vençuts. La realitat catalana és molt complexa però el problema no són quatre polítics bojos, és una realitat que hi ha al carrer. I quan sento el president del govern espanyol dir que els presos hauran de complir tota la pena dins la presó, quan la llei no diu això...

Pot ser que ara vinguin noves crítiques per suposats tractes de favor?

És el *súmmum*, que parlin de privilegis quan som a la presó. Qui vulgui, que ens canviï el lloc.

Comparteix el lema 'Ho tornarem a fer'?

Jo ho expressaria així: hi ha una voluntat que persisteix i es traduirà en fets reals. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carles Mundó Exconseller de Justícia. Condemnat per desobediència a un any i vuit mesos d'inhabilitació

“La sentència tira per terra el relat polític del cop d'estat”

SENTÈNCIA • “Gran part del text es dedica a explicar per què no hi ha rebel·lió i no perquè es condemna per sedició” **INDEMNITZACIÓ** • “Vaig anar a la presó per un delictes del qual he estat absolt i m'han de compensar”

Mireia Rourera
BARCELONA

L'advocat Carles Mundó, conseller de Justícia durant el govern de Puigdemont, ha estat condemnat a pagar una multa de 60.000 euros per un delictes de desobediència. A més, el Suprem li imposa un any i vuit mesos d'inhabilitació especial per exercir qualsevol càrrec públic. Mundó, que va assistir al judici en llibertat provisional, va estar 33 dies en presó preventiva.

Què li sembla la sentència?

Gran part del text es dedica a explicar per què no hi ha rebel·lió en lloc d'explicar per què sí condemna per sedició. Suposo que té una explicació: que és que durant molts i molts mesos tot el relat de la Guàrdia Civil i de la fiscalia es va centrar a justificar el perquè d'una rebel·lió que després ni el Tribunal Suprem no ha acceptat. Un exemple clamorós d'això és que allò que va fer córrer rius de tinta als mitjans de Madrid i que va servir al jutge instructor per mantenir presons provisionals i per sostenir la rebel·lió, com és el document *Enfocats*, ara i després de tot l'enrenou a l'entorn del document, la realitat és que en 500 pàgines de sentència no surt esmentat ni un cop.

La sentència contradiu tota la investigació que s'havia fet... Contradiu tot el relat fet en les dotzenes d'atestats de la Guàr-

dia Civil, contradiu també la base de l'acusació del jutge instructor, que qualifica els fets de rebel·lió i basant-se en aquesta acusació manté presons provisionals i suspèn càrrecs electes. I és una sentència que contradiu de dalt a baix la posició sostinguda per la Fiscalia General de l'Estat i pels fiscals del Tribunal Suprem que han fet seu aquest relat de la rebel·lió. I contradiu el relat polític fet per alguns partits espanyols quan parlen de cop d'estat. Tot aquest gran globus que han inflat a l'entorn de la rebel·lió s'ha acabat demostrant que va ser un autèntic muntatge. Vull recordar el manifest de 120 catedràtics de dret penal en què ja advertien que de cap manera es podia entendre que els fets de setembre i octubre fossin coincidents amb la violència que exigeix el tipus penal de la rebel·lió.

Condemnar per sedició però amb penes altíssimes.

És clar que són unes penes duríssimes i que no es corresponen amb la realitat dels fets. Aquí hi ha una sentència que condemna per sedició sense que hi hagi violència i condemna per malversació sense que hi hagi despesa. Per tant, si el raonament que hi ha al darrere no és jurídic, vol dir que és polític. Mai ho sabrem del cert però aquest era un tribunal format per set magistrats i és possible que algun d'ells considerés que sí que s'havia de condemnar per rebel·lió. Per tant, en la recerca

El tribunal hauria mantingut les penes altes per compensar els magistrats que volien la rebel·lió

d'aquesta unanimitat que el tribunal ha volgut demostrar, és possible que hi hagi hagut una mena d'acord pel qual cau la rebel·lió en la sentència però en canvi es mantenen les penes que s'haurien imposat si s'hagués acabat condemnant per rebel·lió. Recordem que en uns casos la fiscalia per rebel·lió els demanava 16 anys i n'han acabat rebent 12 per sedició.

L'advocada de l'Estat, Rosa Maria Seoane, es vantava dient que si no hagués estat per ella hi hauria hagut absolució.

Em costa entendre que algú pugui sentir-se orgullós d'haver aconseguit que algú passi 13 anys a la presó.

Vostè demanarà una compensació pels 33 dies que va estar en presó provisional.

Em van posar a la presó per un delictes del qual he estat absolt i, per tant, els dies que d'acord amb la sentència he de passar a la presó són zero. Que hagi passat 33 dies en presó preventiva és evident que és responsabilitat

Carles Mundó publicarà al novembre el llibre 'El referèndum inevitable', amb la seva experiència del judici i propostes pel futur ■ A. PUIG / ARXIU

tat d'algú. Entenc que haig de ser compensat pels dies que he estat privat de llibertat tancat en una cel·la d'11 m². Si em compensen, els diners aniran a l'Associació Catalana de Drets Civils perquè continuïn ajudant els presos i les seves famílies.

Com explica la gran diferència de condemnes imposades a vostè i als exconsellers Santi Vila i Meritxell Borràs respecte a les dels també exconsellers Forn, Rull, Turull, Bassa i Romeva?

Si tingués una resposta clara li ho diria. Jo crec que és una suma de diversos factors. Hi ha qui diu que és el fet de no haver continuat en política institucional. Aquest argument pot ser vàlid, però al costat d'això hi ha el cas dels exconsellers Puig i Serret, que estan acusats del mateix que estàvem acusats nosaltres i en canvi continuen en una situació complicada.

El PSOE diu que res d'indults. El fet d'estar en campanya electoral i que el PSOE tingui com a objectiu prioritari intentar fer

seus els votants de Cs els porta a fer el mateix discurs: generar un debat sobre uns indults que ningú demana. Qualsevol solució relacionada amb la llibertat dels presos només té sentit plantejar-la des de grans consensos i buscant el bé comú; crec que hi ha força consens que l'amnistia podria ser la via, tot i que no oblidem que per a l'amnistia cal canviar el Codi Penal i es requereixen 176 diputats al Congrés dels Diputats.

La CE ha tornat a dir que és un problema intern de l'Estat.

La fórmula del problema intern segur que és del manual de diplomàcia. La realitat és que el problema de Catalunya és des de fa dos anys present a tots els mitjans de comunicació de mig món i a totes les cancelleries dels països democràtics. Encara que externament no es pronuncien, internament és una qüestió que preocupa. Quan en un estat hi ha dos milions de persones, com a mínim, que diuen que volen marxar no és una qüestió ni menor ni local. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els alcaldes i regidors lleidatans que ahir van voler fer visible el seu rebuig a la sentència ■ S. MIRET / ACN

Rebuig del món local a la condemna independentista

■ Se succeeixen els plens extraordinaris per aprovar mocions de rebuig a la sentència del Suprem, l'activitat es paralitza ■ Es convoca "un gran acte d'unitat" per al 26 d'octubre a Barcelona

Marc Rovira
BARCELONA

La sentència de condemna als presos independentistes emesa aquest dilluns pel Tribunal Suprem ha tingut ressonàncies en el món local. En fer-se pública la resolució, molts ajuntaments del país van alterar l'agenda i van paralitzar la seva activitat, com a mostra de protesta per les penes imposades i responen a la crida feta per l'Associació Catalana de Municipis i l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), que van instar a fer una aturada institucional de 72 hores. A més, s'han succeït les convocatòries de plens extraordinaris per fer patents les posicions institucionals en contra de la condemna.

A Reus, el consistori va aprovar ahir la moció contrària a la sentència per àmplia majoria, amb l'únic vot en contra del PSC i la marcada absència dels tres regidors de Ciutadans. A Tarragona, l'Ajuntament ha convocat per aquest dijous al matí un ple extraordinari "de rebuig a la sentència" i ha aturat fins aleshores l'activitat institucional. A Sant Cugat del Vallès, l'Ajuntament va aprovar ahir en un ple extraordinari una moció per rebutjar la sentència i, a Lleida, més d'un centenar d'alcaldes i regidors de diferents municipis van reunir-se ahir per fer visible el seu desacord amb la condemna. Els càrrecs electes van assistir al ple extraordinari de la Diputació de Lleida i, posteriorment, es van despla-

Unitat entorn de Bassa amb més d'un miler de persones

A les comarques gironines, el gran acte d'unitat institucional i cívica de la jornada es va celebrar a Torroella de Montgrí, vila natal de la consellera Dolors Bassa, amb un miler llarg d'assistents. A la convocatòria, encapçalada pels consellers d'ERC Chakir El Homrani i Teresa Jordà, diputats i nombrosos alcaldes i electes republicans, s'hi van sumar els altres partits independentistes. Per JxCat, el delegat de la Generalitat, Pere Vila, i l'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, van encapçalar una delegació també nombrosa. Però també hi havia representació de la CUP, amb Lluç Salellas, Laia Pèlach i l'alcalde de Verges, Ignasi Sabater, i altres formacions amb implantació co-

marcal, com ara UPM-MES -que governa al municipi-, i Tots per l'Empordà i Independents per la Selva. El fill de Bassa, Josep Surroca, va llegir el manifest de rebuig a la sentència consensuat pels electes gironins d'aquests grups, a favor del dret d'autodeterminació, en contra de la criminalització de l'independentisme i exigint l'amnistia per als presos i exiliats. Però Surroca va anar més enllà i també va tenir un record pels set membres dels CDR "segrestats" en presó preventiva des de fa dues setmanes i pels ferits per les càrregues policials de dilluns, i especialment pel jove que hi ha perdut un ull.

El gros del públic que va omplir el pati del centre cul-

tural de Can Quintana, però, eren veïns del municipi i poblacions de la rodalia. I els moments més emotius de l'acte van coincidir amb la intervenció de la germana de l'exconsellera, la diputada Montse Bassa, que va relatar els moments durs en què van rebre la notificació de la seva pena, de 12 anys, i de la resta de condemnats.

A banda de la carta redactada abans de conèixer la sentència, Montse Bassa va llegir les "quatre paraules més" que hi va afegir en calent: "La sentència d'avui no és justícia, és venjança. Ens volen escarmentar a tots", amb una crida perquè "ningú es quedi al sofà" per "treballar per l'amnistia i la independència". ■ E. AGULLÓ

car a peu fins a l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI). El president de la Diputació lleidatana, Joan Tàrn, acompanyat del vicepresident, Jordi Latorre, i de l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo, va tenir unes paraules d'agraïment als alcaldes desplaçats a la ciutat perquè "són els càrrecs electes que tracten cada dia amb la seva gent i ens poden transmetre la posició del poble". Tàrn va assegurar que des del municipalisme cal "continuar lluitant i demanant amnistia per als presos polítics i el retorn dels exiliats i reclamant a l'Estat un referèndum pactat que ens permeti decidir sobre el nostre futur". També el ple de la Diputació de Girona va aprovar ahir en un ple extraordinari i urgent una moció de resposta a la sentència i per demanar l'amnistia. El text es va aprovar amb 22 vots a favor i els tres en contra del PSC. La Diputació de Barcelona celebrarà aquest dijous un ple extraordinari i urgent. ERC i Junts per Catalunya hi presenten una moció "de resposta a la sentència del Tribunal Suprem i per demanar l'amnistia per a les persones preses polítiques catalanes i en defensa del dret d'autodeterminació".

Mobilització

L'Associació Catalana de Municipis i l'AMI preparen una gran mobilització d'alcaldes i regidors per exhibir el rebuig massiu vers la sentència i s'organitza "un gran acte d'unitat" per al 26 d'octubre a Barcelona. Segons els presidents de les dues entitats, Josep M. Cervera i Lluís Soler, es tracta de fer patent el sentiment de rebuig que té el món local pel dur càstig rebut pels presos independentistes i, alhora, visibilitzar la solidaritat cap a ells i les seves famílies. En aquest acte, hi estan convidats tots els càrrecs electes locals.

El president de l'AMI, Josep M. Cervera, ha explicat que "el món municipal sempre ha respost, i encara ho farà més ara, en el moment complex que estem vivint. Des de les dues entitats esperem una resposta majoritària dels alcaldes i alcaldesses, convençut que no fallarem perquè sempre hem estat al capdavant d'aquest procés". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marlaska vol desemmascarar els líders ocults del Tsunami

■ Els serveis d'informació estatals investiguen qui hi ha darrere de l'aplicació que el moviment democràtic fa servir per convocar els actes ■ Els activistes reclamen més usuaris per dur a terme noves mobilitzacions

Xavi Aguilar
BARCELONA

La primera referència al "tsunami democràtic" la va fer el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, en el judici al procés i referint-se a l'onada de "desobediència civil no violenta" que persistiria a defensar els drets i la llibertat del poble català. El dos de setembre, algú va obrir un compte a Twitter amb aquest mateix nom i per "canviar l'estat de les coses" i, en poc temps, el Tsunami Democràtic ha passat de fer accions amb pocs membres emmascarats a col·lapsar l'aeroport del Prat. Però, qui impulsa aquest moviment? Això és el que intenten esbrinar els serveis secrets espanyols, segons va admetre ahir el ministre de l'Interior en funcions, Fernando Grande-Marlaska. "Ocupar un aeroport no és cap broma. Acabarem sabent qui hi ha al darrere", va assegurar.

Un dels principals fils que poden estirar els serveis secrets tenen a veure amb la tecnologia. Per més precaucions que prenguin els líders del Tsunami Democràtic per restar en l'anonimat i evitar represàlies, aquesta és una de les baules més febles del sistema. Qui obrís el compte de Twitter va haver d'oferir alguna mena d'identificació que es podria rastrejar. I el mateix quan es va triar Telegram per fer les crides a la mobilització. Precisament, l'app de missatgeria d'origen rus ha multiplicat les descàrregues de manera exponencial des de llavors, i ahir era la número 1 en descàrregues per a iPhone i de les primeres per a Android.

265.000 seguidors

El canal del Tsunami Democràtic a Telegram continuava ahir guanyant seguidors per milers, més enllà dels 265.000, malgrat que el moviment ha-

Un grup de manifestants pendent dels seus telèfons, ahir ■ MANEL LLADÓ

via alertat dilluns a la nit que passaria a utilitzar una aplicació pròpia per gestionar les mobilitzacions. Es tracta d'una app

que no es troba a les botigues habituals dels mòbils, sinó que s'ha de baixar des d'una pàgina d'internet. Això els ha permès

discreció i agilitat en el procés, però també ha generat problemes de saturació dels servidors i que els usuaris d'iPhone en

quedin al marge, ja que Apple no permet instal·lar-hi aplicacions que no hagi filtrat prèviament.

A la recerca del codi QR

L'aplicació de Tsunami Democràtic pregunta a l'usuari la disponibilitat i els recursos de mobilitat que té per a les protestes i li demana accés a la seva ubicació. A partir d'aquí, els seus impulsors han dit que començaran les mobilitzacions quan tinguin prou usuaris actius. Per donar-se d'alta, però, cal llegir amb el mòbil un codi QR generat per algú que ja tingui activada l'app. Una mesura ideada per intentar evitar infiltrats en el moviment, però que alenteix el procés i fa que moltes persones vagin darrere d'aquests codis d'accés.

Per als profans, pot semblar que crear i mantenir una aplicació com aquesta hagi de requerir una gran despesa econòmica o infraestructura de telecomunicacions, però no és així. "Crear una aplicació d'aquestes característiques no és complicat per a algú que tingui una certa experiència. La dificultat principal seria tenir usuaris nous, i en això el Tsunami Democràtic sembla que no tindrà problemes", indicava ahir Helena Rifà, professora dels estudis d'informàtica, multimèdia i telecomunicació de la UOC. ■

La sentència, en portades de diaris d'arreu del món

■ La premsa internacional destaca la duresa de les penes i les protestes

Miquel Riera
BARCELONA

Molts diaris d'arreu del món es van fer ressò ahir al matí, en les seves portades, de la sentència del Tribunal Suprem espanyol contra el govern, la presidenta del Parlament i els Jordis per l'organització de l'1-O. Molts dels rotatius destacaven, justament, la duresa de les penes i ho il·lustraven amb

fotografies de les protestes i de la contundent intervenció policial.

Entre els diaris més importants a destacar el tema hi ha els nord-americans *Financial Times* i *The Wall Street Journal*, els principals diaris flamencs, alemanys, italians i portuguesos, així com alguns de sud-americans, com ara l'argentí *Clarín* i el xilè *El Mercurio*. L'escoçès *The National* exigia a la UE que actuï en el cas català, i el britànic *The Guardian* publicava un editorial en què apuntava a la "vergonya" d'Espanya per les condemnes. ■

Alguns dels diaris d'arreu del món que ahir portaven les protestes contra la sentència a la portada ■ EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestació de protesta contra la sentència del procés, dilluns a la plaça 1 d'Octubre de Girona. A la dreta, José Barrionuevo i Rafael Vera, en unes fotos d'arxiu ■ MANEL LLADÓ/EFE

Ni parlar-ne, d'indults

REBUIG. La vicepresidenta del govern espanyol i diversos ministres fan pinya amb el cap de l'executiu i rebutgen la possibilitat d'atorgar cap indult als condemnats per la sentència del procés **CASOS SONATS.** El líder de Podem, Pablo Iglesias, ha recordat al PSOE els indults que el govern del PP va concedir a José Barrionuevo i Rafael Vera

N.A.
MADRID

Diversos càrrecs del govern espanyol van tancar files ahir al voltant del president en funcions, Pedro Sánchez, i el seu refus d'indultar els presos polítics condemnats amb penes d'entre nou i tretze anys pel Tribunal Suprem. El president de la Generalitat, Quim Torra, que reclama l'amnistia i la llibertat dels presos, ha enviat dues cartes, al cap de l'executiu i al rei Felip VI, respectivament, per reclamar-los una reunió per tractar de la crisi oberta arran de la sentència. Però ni l'indult ni l'amnistia no són dins dels plans del govern espanyol.

En les seves intervencions públiques, la vicepresidenta del govern espanyol en funcions, Carme Calvo, va destacar ahir que el cap de l'executiu va ser "molt clar" defensant el compliment íntegre de les condemnes previstes en la resolució del TS i

"no va donar lloc a cap dubte" respecte d'aquest tema. També va ser molt contundent el ministre d'Interior en funcions, Fernando Grande-Marlaska, quan es va referir a les declaracions del dia abans de Pedro Sánchez. "Acatar una sentència és complir-la íntegrament i no hi ha en els plans cap indult", va subratllar ahir.

La vicepresident del govern espanyol, Carmen Calvo, va esquivar totes les preguntes sobre una possible reunió entre el president espanyol i el català. A més de tancar la porta a l'indult, la vicepresidenta del govern espanyol va rebutjar de ple una possible amnistia adduint que "està prohibida a la Constitució i a totes les democràcies". "Significa que un poder, l'executiu, és capaç d'anular la feina que ha fet un altre poder que és el judicial", va raonar, i per això, segons hi va afegir, "cap democràcia preveu l'amnistia".

D'altra banda, Calvo va criticar que Torra hagi enviat una

carta al rei Felip VI, que "no té cap paper atribuït a la Constitució per fer política". "És difícil d'entendre que qui cada dia reclama la república i ha incomplert la Constitució i les lleis recorri al cap d'Estat i el president del govern", va destacar.

Qui es va referir ahir a la possibilitat d'un indult va ser el president del PNV, Andoni Ortu-

El govern en funcions de Sánchez també tanca la porta a una amnistia

zar, que va advertir que la sentència del Tribunal Suprem als responsables del procés "no impedeix que puguin acollir-se als beneficis penitenciaris que preveu la Constitució i fins i tot a l'indult o a altres mesures de gràcia que també recull la llei". Sobre la mateixa qüestió, el coordinador general d'IU, Alberto Garzón, considera que la sen-

tència del TS "deixa la porta oberta i no impedeix" mecanismes jurídics com ara l'aplicació del tercer grau penitenciari per a les persones condemnades, una mesura que ha defensat i amb la qual, segons la seva opinió, "no faria falta" l'indult.

El mateix dia que es va fer pública la sentència, el líder de Podem, Pablo Iglesias, va obrir la caixa dels trons recordant al govern socialista els casos d'indults de l'exministre d'Interior del PSOE José Barrionuevo i de l'exsecretari d'Estat per a la Seguretat Rafael Vera. De fet, el líder de Podem va associar les paraules de Pedro Sánchez sobre la importància que la sentència s'ha de complir íntegrament a la seva aposta per governar amb el PP.

Els indults de Barrionuevo i Vera van ser dels més sonats i polèmics de la història recent. Condemnats a deu anys de presó pel segrest del ciutadà francès, Segundo Marey, en un acció dels GAL, van ser indultats

el desembre de 1988 per part del govern de José María Aznar. Va ser un indult parcial. El govern va cursar la proposta del Tribunal Suprem i va perdonar dos terços de les penes imposades. Més enrere en la història, va ser polèmic l'indult que es va concedir a Jesús Gil el 1994. Sent alcalde de Marbella i president de l'Atlètic de Madrid, el govern del PSOE li va concedir l'indult després d'haver estat condemnat a una pena de dos mesos d'arrest major per estafa per haver venut una parcel·la que havia estat embargada. Era el segon cop que Jesús Gil era indultat. El primer li va concedir el 1971 Francisco Franco després d'haver estat condemnat a cinc anys de presó per un delictes d'homicidi involuntari per la mort de 58 persones en un restaurant d'un complex turístic del que va ser promotor. I igualment de controvertit va ser l'indult que el PSOE va atorgar el 1988 al colpista del 23-F Alfonso Armada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Intersindical i la IAC volen més adhesions la vaga

■ Dijous tornaran a reunir-se amb altres sindicats i organitzacions empresarials ■ Els estibadors del port de Barcelona s'hi sumen i pararan també durant 12 hores

E. Garcia
BARCELONA

La Intersindical-CSC i la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) buscaran en una altra reunió dijous al màxim de suports a la convocatòria de vaga general de divendres, segons va assegurar a aquest diari el secretari general de la Intersindical-CSC, Carles Sastre. Malgrat tot, els sindicats majoritaris, CCOO i UGT, no veurien de bon ull adherir-s'hi, ja que a les seves files hi tenen afiliats independentistes, però també unionistes a qui no agradaria aquesta posició. Sastre va explicar ahir que amb la ratificació de la vaga "es posa el cronòmetre a zero perquè altres entitats es puguin unir" a la convocatòria, segons recull Efe.

Ahir mateix els estibadors del port de Barcelona van confirmar a Efe que s'afegien a la vaga de divendres i que aturarien l'activitat durant dotze hores, de vuit del matí a vuit del vespre, segons van decidir ahir en assemblea.

El treballadors portuaris volen "protestar pels drets vulnerats per la sen-

Les frases

“Esperem un gran seguiment de la vaga en sectors com l'educació, on la Ustec té una gran presència”

Assumpta Barbens
PORTAVEU IAC

“La sentència marca un punt d'inflexió perquè a partir d'ara es pot castigar tota manifestació”

Carles Sastre
SECRETARI GRAL. INTERSINDICAL-CSC

tència del procés”. Altres col·lectius en lluita, com ara els comitès d'empresa de Prysmian o TE Connectivity, també declinen participar-hi adduint que tenen una agenda de mobilitzacions pròpia. En canvi, els Castellans de Vilafranca, en plena temporada, van anunciar l'adhesió a la vaga i l'anul·lació de l'assaig de divendres.

També la patronal Pimec hi estaria disposada si es convoqués una aturada parcial com la del 3 d'octubre del 2017. “Estàriem oberts a estudiar aquesta possibilitat”, explicava

ahir un portaveu de la patronal, “però ara per ara el plantejament és contrari”.

La Intersindical-CSC i la IAC han convocat una vaga general a Catalunya amb el lema *Pels drets i les llibertats, vaga general*. L'acte central, però, serà una manifestació que començarà a les cinc de la tarda als Jardins de Gràcia de Barcelona. Les dues organitzacions han decidit unir-se en aquesta convocatòria de vaga “en el marc de la propera campanya electoral per denunciar els drets que les treballadores i els treballadors han vist retallats en els darrers anys i exigir-ne la restitució”.

La portaveu de la IAC, Assumpta Barbens, assegurava que esperen “un gran seguiment” en el sector de l'educació, on és majoritari el sindicat Ustec-STEs. Al seu torn, el secretari general de la Intersindical-CSC, Carles Sastre, va explicar que la sentència “marca un punt d'inflexió” ja que a partir d'ara “es pot castigar qualsevol manifestació”, la qual cosa, segons va dir, “afecta la classe treballadora en el seu conjunt”. ■

Carles Sastre és secretari general de la Intersindical-CSC. Ahir a Barcelona ■ ACN

Diputació
Barcelona

Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Juridicoadministratiu
Ext. 37447

ANUNCI

L'Il·lm. Sr. President delegat de l'Àrea d'Infraestructures, Mobilitat, Urbanisme, Habitatge i Espais Naturals, d'acord amb l'apartat setè de la part resolutiva, punt II 3 del decret número 8924/19, de data 23 de juliol, de la Presidència de la Diputació de Barcelona relatiu al nomenament i delegació de l'exercici de les competències de la Presidència en favor dels/de les Presidents/es delegats/des d'àrea, Diputats/des delegats/des de matèria i Diputats/des adjunts/es d'àrea i de matèria, publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona de data 25 de juliol de 2019 i modificat parcialment per decrets de la Presidència de la Diputació de Barcelona núm. 8985/19, de data 26 de juliol, publicat al BOPB de data 30 de juliol, i núm. 9775/19, de 13 de setembre, publicat al BOPB de 18 de setembre, quant a les competències de la Presidència delegada de l'Àrea d'Infraestructures, Mobilitat, Urbanisme, Habitatge i Espais Naturals, relatives a l'expropiació forçosa, contingudes a la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i al Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, aprovat pel Decret de 26 d'abril de 1957 i la resta de legislació reguladora de l'expropiació forçosa, ha dictat la següent resolució amb data 12 de setembre de 2019 (D9723/19):

(...)

Primer.- INICIAR l'expedient d'expropiació forçosa, mitjançant el procediment d'urgència, dels béns i drets afectats per a l'execució de les obres del Projecte constructiu “Itinerari de vianants a la carretera BV-5114 entre la zona de restaurants i l'accés al camí de Sant Guillem. TM Campins”. Quant a la declaració d'urgència que preveu l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa, així com l'article 56 del seu reglament, està plenament justificada en aquest expedient segons es desprèn de l'Informe tècnic on degudament motiva les circumstàncies d'urgència que justifiquen el procediment excepcional i relatiu a l'ocupació urgent dels terrenys afectats. Declarar, en conseqüència, l'ocupació urgent i necessària amb caràcter definitiu i/o temporal dels béns i drets que figuren en la descripció concreta i individualitzada, així com la relació dels propietaris afectats pel projecte constructiu aprovat definitivament per Decret dictat en data 20 de maig de 2019 per la Presidència d'aquesta Diputació i que es recull en aquesta resolució, tot d'acord amb el que disposa l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa de 16 de desembre de 1954, i 56 i següents del seu Reglament.

RELACIÓ DEFINITIVA DE BÉNS I DRETS AFECTATS

TM Campins

FINCA	DADES AFECTATS TITULAR	DADES CADASTRALS				SUPERFÍCIES AFECTADES			CLASSIF. URBANIS.
		NATURALESA	POLIGON	PARCEL·LA	SUB PARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS (M2)	SUP. SERV. PAS SUBT. (M2)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M2)	
1	José Culell Giró	Urbana	55922	1	P	119,06	0,00	116,81	SU/Oci i Hostaleria
2	Carolina Cortada Aro Mariona Bosacoma Cortada Jaume Bosacoma Cortada Carolina Bosacoma Cortada Pere Bosacoma Cortada Ignasi Bosacoma Cortada	Urbana	55950	28	p	0,00	0,00	740,48	SU/Improductiu
3	Mariona Bosacoma Cortada Carolina Bosacoma Cortada Pere Bosacoma Cortada Ignasi Bosacoma Cortada	Rústica	6	6	a	818,52	0,00	0,00	SNU/Arbres de ribera
4	Mariona Bosacoma Cortada Carolina Bosacoma Cortada Pere Bosacoma Cortada Ignasi Bosacoma Cortada	Rústica	6	7	o	110,40	0,00	0,00	SNU/Arbres de ribera
6	Mariona Bosacoma Cortada Carolina Bosacoma Cortada Pere Bosacoma Cortada Ignasi Bosacoma Cortada	Rústica	6	8	o	272,31	0,00	0,00	SNU/Matolls
					b	266,49	0,00	0,00	SNU/Arbres de ribera
					a	497,19	0,00	0,00	SNU/Conreu secà
7	Activo Montseny 88 SL	Rústica	6	10					

FINCA	DADES AFECTATS TITULAR	DADES CADASTRALS				SUPERFÍCIES AFECTADES m2		CLASSIF. URBANIS.
		NATURALESA	POLIGON	PARCEL·LA	SUP. CESSIÓ SERV. VIALS (M2)	SUP. OCUP. TEMPOR. AUTORIZAC. (M2)		
5	Ajuntament de Campins	Rústica	6	9007	53,68	—	—	SNU/Hidrografia natural
8	Ajuntament de Campins	Rústica	5	9013	39,02	—	—	SNU/ Via comunicació domini públic

Segon.- DISPOSAR l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, notificant als afectats dia i hora a tal efecte. Així mateix formular fulls de dipòsits previs a l'ocupació, així com continuar la tramitació de l'expedient en les fases de justpreu i pagament, segons disposa la Llei d'Expropiació Forçosa i formalitzar l'Acta de pagament i ocupació als efectes escaients.

Tercer.- AUTORITZAR la despesa de deu mil cinc-cents euros (10.500,00EUR), en concepte d'import en què han estat valorats els béns i drets objecte d'expropiació i/o d'ocupació temporal amb càrrec a l'aplicació pressupostària G/50100/45301/60000 del Pressupost de 2019.

Quart.- PUBLICAR, si escaïés, de nou la relació dels titulars dels béns i drets amb les modificacions que haguessin pogut concórrer per adequar-la a la realitat jurídica, tot d'acord amb el que es disposa en els articles 17 i següents de la Llei d'Expropiació Forçosa i concordants del seu reglament, així com la resta de normativa que sigui d'aplicació.

Cinquè.- COMUNICAR a tots els interessats titulars de béns i drets afectats, que se'ls notificarà oportunament dia i hora per l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, i donar continuïtat a l'expedient per poder convenir amb aquesta Diputació, lliurement i per avenença, l'adquisició per part d'aquesta Corporació, dels béns i drets de referència, i donar per conclòs l'expedient iniciat un cop convinguts els termes de l'adquisició amistosa, segons disposen els articles 24 i següents de la Llei d'Expropiació Forçosa, i art. 27 del Reglament que la desenvolupa.

Sisè.- NOTIFICAR la present resolució a tots els propietaris i titulars dels béns i drets objecte d'expropiació que figuren en la relació de béns i drets, així com a l'Ajuntament de Campins.

(...)

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent al de la seva notificació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent al de la seva notificació.

Així mateix, es fixa el dia 28 d'octubre de 2019, de 10:00 a 14:00 hores a l'Ajuntament de Campins, com a data de compareixença per a l'aixecament de les actes prèvies a l'ocupació, per part d'aquesta Diputació, dels béns i drets afectats.

El titular o titulars dels referits béns i drets podran concórrer personalment, proveïts del seu DNI, o representats per persones degudament autoritzades amb poder suficient a l'efecte. Així mateix, hauran d'aportar els documents acreditatius en dret, de la vigència actual de la seva titularitat sobre els béns i drets afectats (escriptures de titularitat; certificat de domini i càrregues o nota simple informativa expedits pel Registre de la Propietat corresponent).

Segons la citació i convocatòria per a l'aixecament de l'acta prèvia s'adverteix que si bé l'acte tindrà lloc a l'Ajuntament, això no impedeix la possibilitat de desplaçar-se a la finca en el cas de ser necessari i procedir a l'aixecament de l'acta, podent fer-se l'afectat acompanyar de perit i notari.

Francesc Bartoll Huerfía

El secretari delegat

Barcelona, 30 de setembre de 2019

Motius laborals en una setmana clarament política

Entre els motius que han motivat la vaga general, cal destacar la demanda d'un salari mínim interprofessional (SMI) de 1.200 euros que serveixi per fixar un mínim salarial digne a Catalunya, “ja que el cost de la vida hi és més car que a la resta de l'Estat”. En aquest sentit, també es reclama el manteniment del poder adquisitiu de salaris i pensions vinculant-les a l'increment de l'IPC català, així com derogar les reformes dels anys 2011 i 2013 i el factor de sostenibilitat.

En l'àmbit normatiu, la principal exigència és la derogació de les reformes laborals del 2010 i 2012 i la restitució dels drets laborals i socials dels treballadors i de les treballadores catalanes i lluitar contra la precarietat laboral. Així doncs, els sindicats convocants reclamen que es doti de recursos suficients la Inspecció de Treball, ja que aquesta no disposa del personal per fer-ho adequadament. Amb tot, a ningú se li escapa el rerefons polític de la manifestació i la incidència

que la sentència té també en els drets dels treballadors.

De fet, una piulada de la Ustec-STEs ahir al seu compte de Twitter feia una crida a tancar “tots els centres educatius de Catalunya” per la vaga general de divendres 18 i en un d'anterior, exigia “l'alliberament immediat dels presos polítics”: “La condemna del Tribunal Suprem és un acte d'injustícia flagrant, i la sentència que l'empara representa un perill per a l'exercici dels drets de protesta, manifestació i dissidència.”

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els talls intermitents mantenen viva la protesta

■ Els activistes tallen durant tres hores l'autopista AP-7, a Girona, fins que són desallotjats per la policia ■ Les protestes tornen a bloquejar la confluència entre la C-17 i la C-25 i l'N-II a Mataró

Tall de l'AP-7 a Girona, a l'esquerra, i un camioner increpa els manifestants que tallen la confluència entre la C-17 i la C-25 a Gurb, a la dreta ■ Ò.PINILLA / ACN

Ò. Pinilla / M. Membrives
GIRONA / BARCELONA

Els talls intermitents de carretera van mantenir ahir viva la protesta contra la sentència de l'1-O a diferents punts del país. A Girona, una marxa que arrencava als jutjats va acabar a l'autopista AP-7, on més de mig miler d'activistes van tallar-la en tots dos sentits de circulació. Ho van fer des de dos quarts de tres de la tarda fins passades les sis. Els manifestants van accedir a la via a través d'un corriol paral·lel i després de vincular el rei-

xat metàl·lic. Durant les més de tres hores que va durar el bloqueig, els activistes van muntar barricades en tots dos sentits de la marxa amb tanques, branques, canyes i fins i tot un cap de Mickey Mouse que hi havia abandonat per la zona. El tall va provocar importants problemes de circulació a Girona, ja que el trànsit es va haver de desviar pel centre de la ciutat i l'N-II. L'acció es va acabar quan hi van intervenir agents dels Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional, que van desallotjar els manifestants. Tot i que hi

va haver algun enfrontament, el desallotjament es va fer ordenadament i per la via pacífica.

A la resta de la demarcació de Girona, des de bon matí diverses persones van tallar la C-65 a l'altura de Cassà de la Selva on, encara de nit, s'havia encès una barricada per tallar el trànsit. Amig matí els Mossos van dispersar-los sense gaires problemes, però els antiavalots van continuar pressionant els manifestants a cops de porra quan ja eren fora de la carretera. L'Ajuntament va emetre ahir un comunicat en què

critica de manera "severa" l'actuació policial i explicant la seva "repulsa" contra aquesta manera de fer. Hi va haver diversos contusionats. Es van fer també talls a Celrà, Bescanó, Anglès i a l'A-2 a l'altura de Fornells de la Selva, a més d'altres punts de la xarxa viària gironina. També, un grup d'estudiants va tallar al migdia el vial nord, que uneix l'autovia A-26 amb el polígon del Pla de Baix, i a la tarda van tallar l'autovia, just a la sortida d'Olot en direcció cap a Besalú i Girona. Al vespre, uns desconeguts van fugir després

de cremar pneumàtics enmig de l'N-II, a Bàscara, que van tallar completament la circulació en aquesta via.

La confluència entre la C-17 i la C-25 a Gurb es va mantenir ahir tallada la major part de la jornada. És tracta d'un nusviari que ja havia estat bloquejat diluns fins a la mitjanit i ahir a dos quarts de deu del matí es va reprendre el tall amb un grup de manifestants que van ser dispersats pels Mossos d'Esquadra a les tres, però que una hora després hi van tornar amb unes tanques que van

trobar en un polígon proper. Va haver-hi alguns moments de tensió entre els concentrats i un grup de camioners que exigien poder passar.

L'N-II a l'altura de Mataró va tornar a estar tallada de manera intermitent des del matí i fins al vespre. A Barcelona, al matí hi va haver talls a l'avinguda del Paral·lel, que es va reobrir a primera hora de la tarda quan el tall es va desplaçar cap a la plaça Espanya i va ocupar la Gran Via. També hi va haver talls a l'entorn de la Delegació de Govern, a causa de la protesta convocada i en altres ciutats on es van convocar mobilitzacions al vespre. També al vespre, el tall de l'autopista C-16, a Terrassa, i la carretera C-35, a Sant Celoni, van provocar molts problemes de trànsit a la zona del Vallès.

Poca incidència al tren

El dia va començar amb un tall a la línia d'alta velocitat a Girona derivat de l'incendi a les vies del dia anterior. La circulació del TAV entre Barcelona i Figueres no es va poder reprendre fins a mig matí i es feia per via única. Progressivament es van anar recuperant freqüències i horaris habituals. Pel que fa a les línies de rodalies, hi va haver alguns talls puntuals al matí. A primera hora van afectar el pas de l'R1 a Mataró quan un grup de manifestants es va desplaçar en sentit sud per les vies durant mitja hora. La crema d'objectes a la via va provocar un tall puntual al tram entre Puigcerdà i Urtx de l'R3, mentre que a la tarda hi va haver la interrupció de la circulació ferroviària entre Reus i Vila-seca. ■

815653-127464L

CNELBALÍS

AquaX
(Campiònia de motos aquàtiques)

Oktoberfest

Vine a veure les motos des de l'espigó i queda't a la Fira Gastronòmica. Platets a 4€ i música en directe.

#BeBalís

f t y i @cnelbalis

19 i 20 d'octubre
Dissabte de 12 a 01 h. - Diumenge de 12 a 18 h.

INFORMACIÓ: esports@cnelbalis.com
T.: 93 792 99 00 / www.cnelbalis.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dia de ressaca a l'aeroport

PASSATGERS • Nombrosos viatgers van passar la nit a l'aeroport per la cancel·lació dels seus vols i ahir intentaven ser reubicats **REPARACIONS** • Els serveis de neteja van treballar tota la nit per reparar les destrosses causades pels aldarulls

Rosa M. Bravo
EL PRAT DE LLOBREGAT

L'aeroport del Prat presentava ahir al matí aquella cara esgotada de qui ha passat una nit moguda i a dures penes està aconseguint recuperar-se. Eren encara nombrosos els passatgers que dormien a terra i els que feien cua davant dels taulells de les companyies per trobar solució després d'haver-se quedat a terra perquè el seu vol va ser cancel·lat. En la jornada de dilluns es van anul·lar 110 vols i ahir, 45 dels 986 que estaven programats.

Segons va indicar el ministre de Foment en funcions, José Luis Ábalos, les cancel·lacions van afectar bàsicament Vueling pels problemes que van tenir les tripulacions per arribar a l'aeroport a causa del col·lapse. I és en els diversos taulells d'aquesta companyia on s'escoltaven les històries dels passatgers afectats. Com la Isabel, que tractava de tornar a casa, a Bilbao, i de passada consultar un metge per una lletja picada que li havia causat una important inflamació a la cama. Havia arribat dilluns al migdia acompanyada de l'Ana per agafar un vol a les set de la tarda. El vol va ser cancel·lat i li van donar una targeta d'embarcament per al vol d'ahir de dos quarts de vuit del matí. Les dues dones van quedar atrapades a l'aeroport fins a la una de la matinada i a les sis tornaven a ser al Prat, després d'haver dormit a casa de l'Ana escassament tres hores. "Quan he posat la maleta per facturar m'he trobat que el vol estava novament cancel·lat, i la companyia no m'havia avisat. Això és una vergonya", es queixava la Isabel. La

A l'esquerra, un agent de la Policia Nacional vigila a l'aeroport. A la dreta, un operari de la neteja ■ JUANMA RAMOS

dona confia a poder volar avui a dos quarts de vuit del matí en el vol en què l'ha reubicat la companyia.

La Júlia, estatunidenca resident a Texas, s'esperava en el llit improvisat en què s'havia convertit el terra mentre el seu company intentava aconseguir noves places per al vol d'Atenes. La parella va viure una odissea per arribar al Prat des de la Sagrada Família. "Metro, tren i taxi fins que no vam poder continuar pels manifestants i vam haver de caminar una hora", explicava. Van perdre el vol a Atenes de les sis de la tarda i la companyia els va reubicar en un vol ahir al matí. Van passar la nit dormint a terra "i ens

hem llevat a les quatre del matí per facturar, però el sistema informàtic ha fallat", relatava. La jove va veure molts policies però no va contemplar els disturbis. "Em vaig sentir segura a la terminal, tot i que la meva mare m'anava trucant perquè seguia els aldarulls per internet", deia amb un somriure.

L'Amar, el Guillaume i el Benjamin s'estaven metres més enllà sobre uns cartrons lamentant que els dos dies de festa a Eivissa els han sortit cars. Havien de volar a Marsella dilluns a les quatre menys cinc de la tarda però el vol es va anul·lar. Els tres francesos mostraven la targeta d'embarcament amb seient per al

Opera el 90% dels vols

Malgrat la important afectació que va viure dilluns l'aeroport, el Prat va operar el 90% dels vols programats. Així ho va destacar ahir el ministre de Foment en funcions, José Luis Ábalos, que va recordar que la legislació protegeix molt aquesta infraestructura estratègica per a la seguretat.

vol d'ahir a les vuit menys deu del matí i lamentaven que la companyia no els ha ofert hotel per a les dues nits que s'han passat a l'aeroport ni tampoc menjar. "Ens hem hagut d'espavilar com hem pogut", deien.

Al pàrquing es feia evident que els serveis de neteja van treballar tota la nit per reparar els desperfectes de la batalla campal entre policies i manifestants. En quedaven, però, alguns rastres. Unes taques de sang, uns vidres trencats, uns cotxes plens de pols dels extintors on els manifestants havien escrit consignes que es repetien a les parets, acusant la policia de corrupta i reclamant democràcia. ■

Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell

òpera catalunya

Orquestra simfònica del Vallès

DES DE SABADELL EXPANDIM L'ÒPERA A TOT CATALUNYA

La Cenerentola

Gioacchino Rossini (1792-1868)

Direcció musical: DANIEL GIL DE TEJADA
Direcció d'escena: PAU MONTERDE

Intèrprets: CAROL GARCÍA - PABLO MARTÍNEZ - CARLES PACHÓN
FERNANDO ÀLVAREZ - ELISA VÉLEZ - ANNA TOBELLA - MARC PUJOL

COR AMICS DE L'ÒPERA DE SABADELL - ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Inauguració de la Temporada d'Òpera 2019-2020

SABADELL
Teatre La Faràndula
Dies 23, 25 i 27
octubre 2019

Direcció artística: Mirna Lacambra

Ciutats on serà representada
St. Cugat del Vallès Teatre-Auditori, 31 oct.
Granollers Teatre Auditori, 3 nov.
Tarragona Teatre Tarragona, 8 nov.
Manresa Teatre Kursaal, 10 nov.
Reus Teatre Fortuny, 12 nov.

Producció i organització
AAOS - Tel. 93 725 67 34 / 93 726 46 17
aaos@aaos.info - www.aaos.info
https://sabadellcultura.kobin.com/index.php

Patrocinen: Amb el suport de: Col·labora:

CAROL GARCÍA
"La Ventafocs"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

GIRONA

Plaça de l'U d'Octubre
■ Concentració i esmorzar a les vuit. Sortida a les nou amb la presència de la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie.

Salt
■ Després de caminar per l'N-II i la C-65, hi haurà un avituallament a l'entrada a l'AP-7 per Girona Sud.

Sils
■ L'hora prevista d'arribada és a dos quarts de dues del migdia. Se sortirà a 2/4 de 4. El recorregut de Sils a Malgrat es farà seguint l'N-II.

Autocar
■ A Sils hi haurà un autocar escombria per a la gent que vulgui tornar cap a Girona.

Malgrat
■ L'últim tram de Tordera a Malgrat es farà a partir de dos quarts de set del vespre.

VIC

Plaça 1 d'Octubre
■ La sortida està prevista per a dos quarts de nou del matí. Tot el recorregut d'aquest primer dia es farà a través de la C-17.

Tona
■ Després de 10 quilòmetres, primer avituallament. A banda d'alguna cosa per menjar, també està previst que hi hagi lavabos i aigua.

Centelles
■ Arribada a les 13 hores. Dinar a la capella de Sant Antoni. Sortida a les 14.30 h cap a Aiguafreda.

Tagamanent
■ A la mateixa C-17 hi haurà un dels punts d'avituellament de la tarda. L'hora prevista per sortir de Tagamanent són les 5 de la tarda.

La Garriga
■ Arribada a les 19 hores. Es podrà sopar i dormir al pavelló municipal de Can Noguera.

BERGA

Plaça Gernika
■ Concentració i esmorzar a les 7 i sortida a les vuit cap a la C-16 en direcció a Gironella.

Cal Bassachs
■ A Gironella, on està previst arribar a dos quarts d'onze, hi haurà un avituallament a l'antiga colònia tèxtil de Cal Bassachs.

Navàs
■ Hora d'arribada prevista, entre les 13 i les 13,30 h. Navàs és el poble on es dinarà per continuar el recorregut cap a Balsareny Nord, a les tres de la tarda.

Sant Fruitós
■ Els 20 quilòmetres de recorregut entre Navàs i Manresa es faran per la C-16, excepte el tram Sant Fruitós-Manresa, que es farà per l'antiga carretera de Berga.

Manresa
■ Es preveu que la marxa arribi cap a les set de la tarda a Manresa. Allà se soparà i es dormirà.

TÀRREGA

Plaça del Carme
■ L'hora de sortida en direcció a Fonollers és a les 7 del matí. Els participants en la marxa entre Tàrrrega i Igualada aniran primer per l'N-II i més tard s'incorporaran a l'A-2. Es preveu la participació de tractores.

Cervera
■ La marxa està previst que passi per Cervera a les deu del matí. Serà un punt on s'esperen noves incorporacions.

La Panadella
■ L'arribada està prevista cap a les dues del migdia i aquí hi haurà una aturada perquè la gent pugui dinar.

Àrea de Guissona
■ A la rotonda de Jorba, més coneguda perquè allà hi ha l'Àrea de Guissona, hi haurà un punt d'avituellament on es podran incorporar més participants.

Igualada
■ Entre les 7 i les 8 del vespre està prevista l'arribada. Dormiran al pavelló municipal Les Comes.

TARRAGONA

Passatge Palmeres
■ Sortirà a dos quarts de vuit. Concentració prèvia a l'aparcament del Nàstic, a un quart de 8 del matí.

Torredembarra
■ Després de 13 quilòmetres, es preveu que la marxa, que anirà per l'N-340, arribi a Torredembarra a dos quarts d'onze del matí.

El Vendrell
■ Els participants faran 19 quilòmetres més fins a arribar al Vendrell. Es preveu l'arribada a les 3 de la tarda. Després de dinar, el recorregut continuarà per la C-32 i l'AP-7.

Bus
■ Un bus llençador i un escombria ajudaran en la incorporació i la retirada de les persones que vulguin participar en el recorregut.

Vilafranca
■ Es preveu que s'arribarà cap a dos quarts de nou del vespre. Tàrrrega és el recorregut més llarg.

Les Marxes per la Llibertat comencen avui a caminar

■ La presidenta de l'ANC donarà aquest matí el tret de sortida a la columna de Girona ■ Familiars de preses i presos polítics seran presents en totes les marxes organitzades arreu del territori

Redacció
BARCELONA

Els més matiners, com és el cas de Tàrrrega, sortiran a les set del matí i els més tardans —és el cas de Girona— ho faran a les 9, però tots ho faran amb la mateixa convicció d'assolir el gran repte, que és poder arribar a Barcelona per poder participar en la gran manifestació de divendres a la tarda, coincidint amb la vaga general.

Les cinc marxes per la llibertat organitzades arreu del territori comencen avui a caminar. Ni Òmnium ni l'ANC han donat dades d'inscrits perquè la voluntat és que la gent s'hi pugui afegir en qualsevol moment i en qualsevol tram de qualsevol marxa.

La presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, ja va anunciar ahir que serà present a la sortida de la marxa que farà avui el recorregut entre Girona i Malgrat. Aquesta sortirà a les 9 del matí de la plaça de l'U d'octubre i culminarà a Malgrat de Mar, on la gent que vulgui podrà sopar i passar la nit. En aquest primer dia del recorregut de la marxa de Girona es farà una aturada a Sils per poder dinar de les dues a dos quarts de quatre de la tarda.

Ahir, a través de diferents xarxes socials s'anima la gent a participar-hi. "Avui omplim els carrers! Demà, les carreteres", era la consigna.

A banda de la presidenta de l'ANC, familiars de

La xifra

5

marxes per la llibertat han estat organitzades per ANC i Òmnium per protestar contra la sentència del procés.

preses i presos polítics també van confirmar la seva presència en les cinc marxes organitzades arreu del territori. A última hora s'hi va afegir una sisena marxa, que farà el recorregut entre Castelldefels i Barcelona.

A Vic, la marxa està previst que surti de la plaça de l'1 d'octubre i que faci una parada per dinar a la Capella de Sant Antoni, a Cen-

La data

18.10.19

Les cinc marxes confluïran a Barcelona. Està previst que arribin a temps per participar en la manifestació de la tarda.

telles. El preu d'aquest dinar serà de cinc euros. Ja a la tarda, la marxa continuarà per Aiguafreda, Tagamanent, a la C17 i el Figueró, tres punts on hi haurà punt d'avituellament amb lavabos i aigua. Està previst que acabi aquest primer dia a la Garriga cap a les set de la tarda. Allà ja s'ha habilitat el pavelló municipal de Can Noguera perquè la gent

que vulgui pugui sopar i dormir per continuar amb el segon tram de la marxa dijous.

A Berga, segons van informar ahir des d'Òmnium, la marxa partirà de la plaça Gernika a les vuit del matí i farà el recorregut seguint el traçat de la C-16 fins a arribar a Navàs, on està previst fer una aturada per poder dinar. Abans, però, a Gironella, concretament en una antiga colònia tèxtil, hi haurà un avituallament perquè la gent pugui reposar forces. Ja a la tarda, els participants continuaran el recorregut per la mateixa C-16 fins a arribar a Manresa, on també s'està habilitant un espai per poder sopar i dormir. "La veritat és que és molt difícil ser precisos

del tot. Són dies de molta intensitat, on els actes s'encavalquen els uns amb els altres", comentaven ahir fonts d'Òmnium. La marxa que ha de fer el recorregut entre Tàrrrega i Igualada ha de sortir a les 7 del matí de la plaça del Carme. Els caminants pararan a dinar a la Panadella i després continuaran fins a arribar entre les 7 i les 8 a Igualada, on ja està preparat el pavelló municipal Les Comes per rebre els participants que vulguin passar-hi la nit. Entre la Panadella i Igualada està previst un punt d'avituellament a Jorba, a la rotonda on és l'Àrea de Guissona. La marxa de Tàrrrega, la més llarga de les cinc organitzades per Òmnium i l'ANC, sortirà del passatge de les Palmeres a dos quarts de vuit del matí i, segons fonts de l'ANC, farà el recorregut pràcticament sense aturar-se. "És l'única manera d'arribar a temps tenint en compte que només al matí hem de caminar 32 quilòmetres", expliquen. Acaçarà a Vilafranca, on se l'espera a dos quarts de nou del vespre. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Afligits, però hem de fer país

Sincerament, avui m'és molt difícil fer un article i a més procurar que tingui un biaix econòmic com pertoca, davant la sentència injusta que pretén cloure un període que algun dia s'estudiarà com l'època més fosca del règim del 78 i, potser, ves a saber, el final d'aquest règim al qual els ministres espanyols, en un fet insòlit en una democràcia, han de donar publicitat arreu per dir que Espanya és una democràcia. De fet, suposo que a pocs de nosaltres ens ha agafat a contrapeu, la sentència; ningú pensava que haurien arribat fins aquí per després dir que són innocents. Era tan clar que des del principi ja estaven condemnats, que la tasca del judici ha estat intentar adaptar, amb la semàntica dels fonaments, la sentència. Si no és així, a mi, que vaig veure tot el judici, em costa molt entendre res, i en la meua defensa apel·lo a una gran quantitat d'advocats nacionals i internacionals que s'hi han pronunciat i també a la justícia d'Alemanya, de Bèlgica, d'Escòcia i de Suïssa, que també han anunciat amb els seus pronunciaments la seva innocència. És per això que hi he vist un biaix tremendament polític des de l'inici de la causa, i diu la saviesa popular que allò que comença malament, acaba malament.

Avui ja saben com les gasten tots els estaments de l'Estat per anar contra Catalunya i, tal com va advertir el maquiavèl·lic Alfredo Pérez Rubalcaba: "L'Estat en pagarà el cost..." És a dir, no el govern o cap altre estament en solitari: l'Estat, que, tal com hem vist, encapçala el rei.

Ara, tal com hem fet en altres moments, ens toca tenir seny i sobretot astúcia, que no va renyida amb la fermesa, perquè en aquests moments és molt fàcil deixar-nos endur per la ràbia que tenim acumulada des de fa anys. I potser avui és el dia que cal recordar, més que mai, que enfortir l'economia és també, i sobretot, una manera d'enfortir Catalunya. Com més fort, obert i capdavanter sigui el nostre teixit industrial i més ben situats estiguem al món, més enfortirem el nostre poder tou, que no és gens menystenible.

És cert que, en el camp econòmic i empresarial, nosaltres lluitem, a més de contra la competència i les adversitats pròpies d'una economia, contra la permanent intromissió d'un Estat que ja fa temps que fa tot el possible per desestatitzar-nos aprofitant totes les oportunitats i també ajudat, ho hem de dir, per moltes institucions, prohoms i famílies catalanes netament espanyolistes.

El darrer intent ha estat quan el govern espanyol es negava a pagar-nos les bestretes de les comunitats autònomes i els ajuntaments per un import de 5.503 milions d'euros, 800 dels quals pertoqueu a Catalunya. I la sort que hem tingut ha estat que en aquest cas nosaltres anàvem acompanyats de les altres comunitats i l'executiu espanyol

L'exministre Cristóbal Montoro acudint a declarar al Suprem el febrer passat ■ ACN

no ha pogut resistir les pressions i encara menys a les portes de les eleccions. El fet d'utilitzar els diners públics amb intencionalitat política i electoralista és una perversió democràtica que no dubten a utilitzar. Ho hem vist amb la promesa de l'actualització de les pensions segons la inflació, també ho hem vist amb la reducció de les *peonadas* per poder cobrar el PER i, finalment, amb l'alliberament dels 5.503 milions d'euros que tenien retinguts amb l'excusa que un govern en funcions no podia tramitar-ho. Cal dir que aquest diners són els recursos que cobra l'Estat de la part dels nostres impostos; per tant, mai han estat diners seus i encara menys diners que hagin d'estar inclosos en el pressupost general de l'Estat.

Aquesta manera de procedir del ministeri d'Hisenda, igual que la que va tenir el ministre Montoro amb l'humiliant seguiment dels comptes de la Generalitat, demostra que, per ells, el concepte d'autonomia és una mena d'autonomia vigilada que res té a veure amb el que alguns havíem imaginat. I sobre aquest greu error de pensar que la repressió és la solució, veurem amb el temps que algú dirà: "Quin error, quin immens error!" El 27 de juny del 2010 alguns pensaven que el ribot era una bona manera de sotmetre'ns i només una passat nou anys per veure que d'aquells vents n'han sortit aquestes tempestes que s'han transformat en tsunami.

MESTRE FERRÉ
EDIFICIOS EN RENTA, S.A.

El Administrador de esta Sociedad ha acordado convocar Junta General Extraordinaria de Accionistas, que tendrá lugar en primera convocatoria el próximo día 20 de noviembre de 2019, a las trece horas, en Barcelona, Avenida Diagonal nº 435, 2º 2ª y en caso de no poderse celebrar, en segunda convocatoria el día 21 de noviembre de 2019, a las trece horas, en el mismo lugar anteriormente señalado, para deliberar y decidir sobre el siguiente

ORDEN DEL DÍA

Primero.- Determinar el importe de la remuneración a percibir por la Administración Social.

Segundo.- Lectura y aprobación del acta de la Junta.

Se hace constar que tendrán derecho de asistencia a dicha Junta, todos los accionistas que cumplan los requisitos legales y estatutarios establecidos al efecto.

Barcelona, 10 de octubre de 2019.
El Administrador Solidario.
Fdo. D. Jordi Mestre Masdeu

EXPO GRUPO, S.A.

La Administradora de esta Sociedad ha acordado convocar Junta General Extraordinaria de Accionistas, que tendrá lugar en primera convocatoria el próximo día 20 de noviembre de 2019, a las doce horas treinta minutos, en Barcelona, Avenida Diagonal nº 435, 2º 2ª, y en caso de no poderse celebrar, en segunda convocatoria el día 21 de noviembre de 2019, a las doce horas treinta minutos, en el mismo lugar anteriormente señalado, para deliberar y decidir sobre el siguiente:

ORDEN DEL DÍA

Primero.- Determinar el importe de la remuneración a percibir por la Administración Social.

Segundo.- Lectura y aprobación del acta de la Junta.

Se hace constar que tendrán derecho de asistencia a dicha Junta, todos los accionistas que cumplan los requisitos legales y estatutarios establecidos al efecto.

Barcelona, 10 de octubre de 2019.
La Administradora Solidaria.
Fdo. Dª Georgina Mestre Angusto

Garatge Internacional

Mecànica - Planxa i Pintura - Electricitat
Diagnosi - Aire condicionat - Pneumàtics

BOSCH Service

Ctra. Girona - Anglès, km 4 · Salt · Tel. 972 231 561

CATALANA DE GELS, S.L.U.
(Sociedad Absorbente)

HIELO EXPRESS, S.L.U.
(Sociedad Absorbida)

Anuncio de fusión por absorción.

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 43 de la Ley 3/2009, de 3 de abril, de modificaciones estructurales de sociedades mercantiles, se hace público que el día 11 de octubre de 2019, el Socio único de CATALANA DE GELS, S.L.U., en ejercicio de sus competencias, aprobó por unanimidad la fusión por absorción de "HIELO EXPRESS, S.L.U.", (sociedad absorbida) por parte de CATALANA DE GELS, S.L.U., (Sociedad Absorbente), con la entera transmisión en bloque del patrimonio social de la sociedad absorbida, que se extinguirá, mediante disolución sin liquidación, y consiguiente sucesión universal de sus derechos y obligaciones por la sociedad absorbente, todo ello en los términos y condiciones previstos en el proyecto común de fusión suscrito el día 10 de octubre de 2019 por los Administradores de las sociedades participantes en la fusión, que fue aprobado por los socios de la sociedad absorbente.

La fusión tiene carácter de impropia, por cuanto la sociedad absorbida está íntegramente participada por la sociedad absorbente y, de acuerdo con lo establecido en el artículo 49 de la mencionada Ley 3/2009, no procede establecer tipo de canje de las participaciones, ni ampliar el capital social de la sociedad absorbente, ni la aprobación de la fusión por el socio único de la sociedad absorbida. Tampoco procede elaborar los informes de los Administradores y expertos independientes del proyecto común de fusión. No se producirá, como consecuencia de la fusión, modificación estatutaria alguna en la sociedad absorbente. La fusión tendrá efectos contables a partir del 1 de enero de 2020.

De conformidad con lo previsto en los artículos 43 y 44 de la mencionada Ley 3/2009, se hace constar el derecho que asiste a los socios y acreedores de las sociedades participantes en la fusión, de obtener el texto íntegro de los acuerdos adoptados y de los Balances de fusión, en el domicilio social de las mismas, así como el derecho de oposición que asiste a los acreedores de las sociedades, durante el plazo de un mes, contado a partir de la publicación del último anuncio del acuerdo de fusión.

Ripollet, a 11 de octubre de 2019
La persona física designada para el ejercicio de las funciones de administrador único en "CATALANA DE GELS, S.L.U." y "HIELO EXPRESS, S.L.U." Franz-Mariano Wendt

Ajuntament de la Roca del Vallès

ALA.
Data: 11/10/2019.
Informe d'Intervenció número: 2019/261.
Referència: Aprovació de les modificacions de les ordenances fiscals per a l'any 2020.
Document: Anunci d'exposició pública.

ANUNCI D'EXPOSICIÓ PÚBLICA DE L'ACORD PROVISIONAL D'APROVACIÓ DE LES MODIFICACIONS DE LES ORDENANCES FISCALS PER A L'ANY 2020

En compliment del que disposa l'article 17 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, s'anuncia que el Ple de la Corporació municipal, en sessió extraordinària celebrada en data 10 d'octubre de 2019, ha aprovat amb el quòrum legalment exigible, el següent:

***PRIMER.- APROVAR** provisionalment per a l'any 2020 i següents i, en cas de no presentar-se reclamacions en el termini d'informació pública, definitivament les modificacions de les següents ordenances fiscals:

Ordenança fiscal número 01	Reguladora de l'Impost sobre béns immobles.
Ordenança fiscal número 02	Reguladora de l'Impost sobre activitats econòmiques.
Ordenança fiscal número 03	Reguladora de l'Impost sobre vehicles de tracció mecànica.
Ordenança fiscal número 05	Reguladora de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.
Ordenança fiscal número 06	Reguladora de la Taxa per llicències o la comprovació d'activitats comunicades en matèria d'urbanisme.
Ordenança fiscal número 09	Reguladora de la Taxa per la prestació dels serveis d'intervenció administrativa en l'activitat dels ciutadans i les empreses a través del sotmetiment a prèvia llicència, comunicació prèvia o declaració responsable, així com pels controls posteriors a l'inici de l'activitat, els controls periòdics i les revisions periòdiques.
Ordenança fiscal número 12	Reguladora de la Taxa per la prestació dels serveis de recollida, tractament i eliminació d'escombraries i altres residus sòlids urbans.

SEGON.- L'acord de l'aprovació inicial de les modificacions de les ordenances fiscals per a l'any 2020 serà objecte de publicació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i en un diari de major difusió de la província, als efectes que els interessats legítims puguin examinar l'expedient i presentar reclamacions, per donar compliment al que s'estableix a l'article 17.2 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

TERCER.- Exposar al públic a la Seu Electrònica de l'Ajuntament de la Roca del Vallès i al tauler d'edictes de l'Ajuntament de la Roca del Vallès, l'acord de l'aprovació inicial de les modificacions de les ordenances fiscals per a l'any 2020, durant el termini de trenta (30) dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

Durant el període d'exposició pública de les modificacions de les ordenances fiscals per a l'any 2020, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats, en els termes previstos a l'article 18 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.

QUART.- Els acords definitius, en matèria de derogació, d'aprovació i de modificació de les ordenances fiscals per a l'any 2020, així com el text refós aprovat, seran objecte de publicació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

CINQUÈ.- Les modificacions de les ordenances fiscals entraran en vigor a partir del dia 1 de gener de 2020 i es mantindran vigents fins a la seva modificació o derogació expressa."

De conformitat amb allò que preveuen l'article 49.b) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del règim local, l'article 17.1 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, i l'article 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, els acords provisionals i les ordenances fiscals aprovades estaran exposats al públic a la Intervenció municipal de l'Ajuntament de la Roca del Vallès, ubicada a la Casa Consistorial, carrer de Catalunya, 24, de la Roca del Vallès, en horari d'atenció ciutadana, durant trenta (30) dies comptadors des de l'endemà de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que considerin oportunes.

En cas de no haver-hi cap reclamació, l'acord provisional esdevindrà definitiu.

La Roca del Vallès, 11 d'octubre de 2019.

L'Alcalde President,
Albert Gil i Gutiérrez.